

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۳۰۰

تاریخ ۷ مرداد

برستگان

اداره کل سردار شهید شورای نگهبان
شماره ۱۰۷۷۵
تاریخ ۱۳۶۶/۱۱/۸

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۰۱۲۱۲ مورخ ۱۳۶۴/۱۲/۲۷ دولت درخصوص اصلاح قوانین آئین دادرسی کیفری و اصلاحات و ملحقات آن که بنا بر تصمیم مجلس شورای اسلامی در جلسه مورخ ۱۳۶۴/۱۱/۲۷ تصویب آن طبق اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی به کمیسیون امور قضایی و حقوقی تفویض شده بود تا پس از تصویب و پیشنهاد مدت اجرای آزمایشی تقدیم مجلس شورای اسلامی گردد، در جلسه روز سه شنبه مورخ ۱۳۶۶/۸/۱۴ با اصلاحاتی در عنوان و متن بتصویب کمیسیون مذکور رسید و در جلسه علنی روز یکشنبه ۱۳۶۶/۹/۲۲ با ۵ سال مدت آزمایشی آن موافقت گردید که در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میگردد.

رئيس مجلس شورای اسلامی

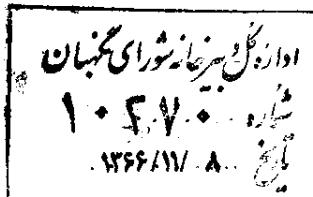
(امیر هاشمی)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شاره ۳۳۵
تاریخ کارلا رز
بیوست

بهم

لایحه آئین دادرسی کیفری

ماده ۱ - آئین دادرسی کیفری مجموعه اصول و قواعد و ترتیباتی است که برای کشف و تحقیق جرائم و تعقیب و تعیین مسوولیت مجرمین و اجرای احکام جزائی و وظائف واختیارات مقامات قضائی براساس قوانین و مقررات اسلامی وضع شده است .

ماده ۲ - جرم ممکن است دارای دوجنبه باشد .

اول - جنبه الهی و عمومی ، که تعددی به حدود الهی و حقوق عمومی و اخلال در نظام است .

دوم - جنبه خصوصی از آن جهت که راجع به تضرر شخص یا اشخاص یا قوم و گروه معینی است جرمی که دارای دوجنبه است ، موجب دو ادعا می شود .

الف - ادعای عمومی برای حفظ حدود الهی و حقوق عمومی و نظام .

ب - ادعای خصوصی برای مطالبه حق یا ضرر و زیان شخصی یا قومی و گروهی .

ماده ۳ - اقامه دعوا و تعقیب مجرم یا متهم از جنبه الهی و عمومی بر عهده دادسا است واقمه دعوا از جنبه حقوقی با مدعی خصوصی است ، مستثنیات این ماده در موارد آینده ذکر می شود .

ماده ۴ - جرائم از جنبه الهی و عمومی دونوع است .

۱ - جرائمی که جنبه الهی و عمومی آن دارای اهمیت مخصوص است .

۲ - جرائمی که اهمیت آن از حیث نظام کشوری و آسایش عامه به درجه جرائم نوع اول نمی رسد .

ماده ۵ - در جرائم نوع اول اقامه دعوا و تعقیب بر عهده دادستان است ، چه شاکی خصوصی اقامه دعوا کرده یا نکرده باشد در جرائم نوع دوم دادستان اقامه دعوا و تعقیب نمی نماید مگراینکه شاکی شکایت کرده یا مرجع یا مquamی که تعقیب موكول به درخواست یا اجازه اوست ، این تقاضارانموده یا این اجزه را داده باشد .

ماده ۶ - حفظ حقوق عمومی و تعقیب امر جزائی فقط نسبت به مرتكب جرم و کسانی خواهد بود که شرکت یا معاونت در آن جرم داشته باشد .

ماده ۷ - تعقیب امور جزائی که طبق قانون شروع شده ، موقوف نمی شود مگر در موارد ذیل .

اول - بواسطه فوت متهم یا مقصرا .

دوم - در صورت گذشت شاکی یا مدعی خصوصی ، در مواردی که گذشت شاکی موجب موقوف شدن تعقیب است .

بیان

سوم - درمورد عفو عمومی .

چهارم - درصورتیکه قانون لاحق عمل سابق راجرم ندانسته باقابل مجازات نداند.

ماده ۸ - چنانچه تعقیب کیفری به جهتی از جهات قانونی موقوف شود رسیدگی به دعوای مدعی خصوصی راجع به مطالبه دیه با دادگاه کیفری است .

ماده ۹ - درمواردیکه تعقیب جزائی باگذشت مدعی خصوصی موقوف می شود هرگاه مدعی خصوصی پس از صدور حکم قطعی گذشت نماید اجرای حکم موقوف می گردد و چنانچه قسمتی از حکم اجرا شده باشد بقیه آن موقوف میماند و آثار حکم مرتفع میگردد .

ماده ۱۰ - شخصی که از وقوع جرمی متهم خصوصی است و مادام که دادخواست ضرر و دادستان مطالبه ضرر و زیان میکند مدعی خصوصی است و مادام که دادخواست ضرر و زیان تسلیم نکرده، شاکی خصوصی نامیده می شود .

ضرر و زیانهای مادی که در نتیجه ارتکاب جرم حاصل می شود در دادگاه کیفری قابل مطالبه است .

تبصره - به ادعای خصوصی تازمانی که متنضم جرم نباشد در دادگاه کیفری رسیدگی نخواهد شد .

ماده ۱۱ - هرگاه قبل از صدور حکم محکمه مجرم یا متهم فوت شود، ادعای خصوصی بجای خود باقی خواهد بود اسقاط حقوق عمومی به جهتی از جهات قانونی موجب اسقاط حقوق خصوصی نمی شود .

ماده ۱۲ - همینکه متهم به جهتی از جهات قانونی تحت تعقیب قرار گرفت، متضرر از جرم میتواند کلیه دلائل و مدارک خود را اعم از اصل پارونوشت به مامور تعقیب تسلیم کند که ضمیمه پرونده شود و نیز میتواند تا آخرین جلسه دادرسی تسلیم دادگاه کیفری کرده و مطالبه ضرر و زیان نماید در این موارد رعایت تشریفات آئین دادرسی مدنی راجع به دادخواست و جریان آن لازم نیست .

تبصره - پس از صدور کیفرخواست وارسال آن به دادگاه، دفتر دادگاه مکلف است وقت جلسه دادرسی را به شاکی یا مدعی خصوصی ابلاغ و در اخطاریه او تصریح نماید درصورتیکه درخواست مطالبه ضرر و زیان دارد می تواند قبل از آخرین جلسه دادرسی تسلیم دادگاه کند . عدم ابلاغ اخطاریه به شاکی خصوصی موجب تجدید جلسه نخواهد شد .

در اینمورد شاکی خصوصی میتواند ظرف ه ارز از تاریخ ابلاغ اخطاریه، دادخواست ضرر و زیان خود را نقدم کند . و دادگاه بارعایت ماده ۱۴ این قانون به دعوی ضرر و زیان نیز رسیدگی می کند هر چند از رسیدگی بهامر جزائی فارغ شده باشد .

ماده ۱۳ - درصورتیکه دعوای عمومی در دادگاه کیفری منتهی به صدور حکم

بیان

برائت متهم یا قرار موقوفی تعقیب شود دادگاه مزبور مکلف است به دعوای خصوصی در صورت مطالبه نیز رسیدگی کرده و رای صادر نماید.

ماده ۱۴- هرگاه دادگاه متهم را مجرم تشخیص دهد مکلف است ضمن صدور حکم جزائی حکم ضرر و زیان مدعی خصوصی را نیز طبق دلایل و مدارک موجود صادر نماید. مگر اینکه رسیدگی به ضرر و زیان محتاج به تحقیقات بیشتری باشد که در آن صورت دادگاه حکم جزائی را صادر نماید پس از آن به ضرر و زیان رسیدگی کرده حکم خواهد داد. در هر حال دادگاه جزائی نمیتواند رسیدگی به دعوای خصوصی را به دادگاه حقوقی احاله کند.

ماده ۱۵- در صورتیکه دعوی خصوصی ابتدائی در دادگاه حقوقی مطرح شده باشد دعوی مزبور از حیث ضرر و زیان در دادگاه کیفری رسیدگی نخواهد شد.

ماده ۱۶- هرگاه کسی ادعای خصوصی در دادگاه کیفری نماید ولی صدور حکم از حیث حقوق عمومی به جهتی از جهات قانونی به تأخیر بیفتند مدعی خصوصی میتواند در باب مطالبه ضرر و زیان خود به دادگاه حقوقی رجوع نماید.

ماده ۱۷- نسبت به مسائلی که ثبوت تقصیر متهم منوط به آن است مثل مالکیت و ورثکنگی یا اختلاف در اصل نکاح و طلاق مراجع کیفری حق رسیدگی به مسائل مزبور را بدون رعایت تشریفات مربوط به دادخواست مذکور در آئین دادرسی مدنی و خارج از نوبت دارند.

باب اول

کشف جرم و تحقیقات مقدماتی

فصل اول - اشخاصی که به کشف و تحقیق جرائم مأمورند

ماده ۱۸- ضابطین دادگستری مأمورینی هستند که تحت نظارت و تعلیمات دادستان و بازپرس یا سایر مراجع قضائی در کشف جرم و بازجویی مقدماتی و حفظ آثار و دلایل جرم و جلوگیری از فرار و مخفی شدن متهم به موجب قانون اقدام مینمایند و عبارتنداز.

- ۱- پلیس قضائی.
- ۲- افسران و درجه داران و افراد شهربانی و راهنمائی و رانندگی و ژاندارمری و پاسداران کمیته‌های انقلاب اسلامی.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره

تاریخ

پیوست

- ۴ -

بیانیه

۳- روسا و معاونین زندان نسبت به جرمی که در زندان اتفاق می‌افتد .
۴- مامورینی که بمحض قوانین خاص در حدود وظایف خود خاطب دادگستری محسوبند .

۵- اعضای بسیج مستضعفین در مواردی که شورای امنیت کشور وظایف نیروهای انتظامی یا همکاری با آنها را در محل و زمان معین بعده آنان محول نماید .
ماده ۱۹- ضابطین دادگستری مکلفند دستورات مقامات قضائی را اجرانمایند .
متخلف در دادگاه کیفری دو تعلیق و به انفال یا محرومیت از یک ناشنماه از خدمات دولت یا سازمانهای کشوری محکوم خواهد شد .

فصل دوم - در تکالیف ضابطین دادگستری

ماده ۲۰- ضابطین دادگستری همین که از وقوع جرمی مطلع شدند فوراً مراتب را به دادسرا یا دادگاه حقوقی دو مستقل اعلام و نامومع مداخله دادستان یا بازپرس و جانشین بازپرس کلیه اقدامات لازم را برای حفظ آلات و ادوات و آثار و علائم جرم و جلوگیری از فرار متهم انجام میدهند و نیز تحقیقاتی را که برای کشف جرم لازم باشد ، بعمل می‌آورند و پرونده مقدماتی را با گزارش مشروح جویان امر ، حسب مورد به یکی از دو مرجع مذبور ارسال میدارند .

تبصره - ضابطین دادگستری مکلفند در هر ماه صورت مشروح پرونده‌های را که ظرف یکماه یا بیشتر از تاریخ تشکیل به هر علیقی تکمیل نگردیده و به مراجع قضائی ارسال نشده است ، با ذکر علت به دادسرا یا دادگاه حقوقی دو مستقل گزارش دهند .
متخلف به مجازات مقرر در ماده ۱۹ محکوم خواهد شد .

ماده ۲۱- اگر علامات و امارات وقوع جرم مشکوک باشد و یا اطلاعات ضابطین دادگستری از منابع صحیح نباشد . مسئولین ذیر بسط قبیل از اطلاع به مقامات ، تحقیقات لازم را به عمل آورده و نتیجه تحقیقات خود را به دادستان یا معاون او اطلاع می‌دهند .

تبصره - مراد از تحقیقات ضابطین دادگستری در این ماده عبارتست از تفتش و تفحص واستعلامات شفاهی و نظارت مخفی نسبت به اشخاص مظنون بدون اینکه حق ورود به منزل داشته باشد .

ماده ۲۲- در موارد جرائم مشهوده ضابطین دادگستری مکلفند تا وقتی که دادستان یا بازپرس مداخله نکرده ، کلیه اقدامات لازمه را برای جلوگیری از امحاء اثرات جرم و فرار متهم و هر تحقیقی را که برای کشف جرائم لازم بدانند ، بعمل آورند .

تعالیٰ پیش

جرائم در موارد ذیل مشهود محسوب است .

۱- در صورتی که جرم در مرئی و منظر مامورین کشف جرائم واقع شده و با بلافاصله مامورین مذبور در محل وقوع جرم حاضر شده و یا آثار جرم را فورا پس از وقوع ملاحظه نمایند .

۲- در صورتی که دونفر یا بیشتر که ناظر وقوع جرم بوده و یا خود مجنی علیه بلافاصله پس از وقوع جرم شخص معینی را مرتکب معروف نماید .

۳- اگر در موقعی نزدیک به زمان وقوع علامات و آثار واضحه یا اسباب و دلائل جرم در تصرف متهم یافت شود یا تعلق اسباب و دلائل مذبور به متهم محرز شود .

۴- وقتی که متهم در زمان نزدیکی پس از وقوع جرم قصد فرار داشته یا در حال فرار یا فورا پس از آن دستگیر شود .

علاوه بر موارد مذکور در فوق در مردمی نیز که صاحب خانه ورود ضابطین دادگستری را به خانه تقاضا کند و همچنین در مردمی که در غیاب باز پرسی دادستان می توان علائم و آثار جرم را معده نمود ، مامورین مذبور قائم مقام باز پرس واقع شده ، اقدامات و تحقیقات را که فوریت دارد ، بعمل می آورند .

تصویره - در مردم جرائم مشهودی که رسیدگی به آن از صلاحیت دادسرا و دادگاه محل خارج است دادستان و باز پرس محل مکلفند کلیه اقدامات لازم را برای جلوگیری از احتماء اثرات جرم و فرار متهم و هر تحقیقی که برای کشف جرم لازم بدانند ، بعمل آورند و سریعا نتیجه اقدامات خود را به دادسرا یا دادگاه صالح اعلام دارند .

ماده ۲۳- ضابطین دادگستری نتیجه اقدامات خود را در مورد ماده قبل و ماده ۲۱ این قانون به اطلاع دادستان میرسانند . در صورتی که دادستان آن اقدامات را کافی نیافت میتواند تکمیل آنرا بخواهد در این مورد ضابطین دادگستری مکلفند به دستور دادستان هرگونه تحقیقات و اقدامات قانونی برای کشف جرم بعمل آورند ولی ضابطین دادگستری متهم را بپیش از ۲۴ ساعت نمی توانند در بازداشتگاه نگاه دارند و هرگاه بازداشت او را بپیش از ۲۴ ساعت برای تکمیل تحقیقات لازم بدانند ، فورا به دادستان اطلاع میدهند ، مشارکیه در صورت اقتضاء اقدام لازم برای بازداشت متهم بعمل خواهد آورد و تکمیل تحقیقات را به ضابط دستور می دهد .

در اخذ سایر تامینات نیز ضابطین دادگستری نمیتوانند مستقل اقدام نمایند و هر وقت لازم بدانند باید به دادستان مراجعه نمایند . همچنین اجراء تفتیش در منازل و جلب اشخاص در غیر از موارد مذکور در ماده ۲۲ باید با اجازه مخصوص دادستان باشد ولو اینکه اجرای تحقیقات بطور کلی از طرف دادستان به ضابط رجوع شده باشد .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره

تاریخ

پیوست

- ۶ -

بِعَالٌ

ماده ۲۴— اقدامات ضابطین دادگستری در مورد دو ماده قبل موافق قواعد و ترتیباتی است که برای تحقیقات مقدماتی مقرر است .

ماده ۲۵— ضابط دادگستری بعد از ورود بازپرس یا دادستان تحقیقاتی را که کرده به مشارالیه داده و دیگر مداخله نمی‌کند مگر اینکه ماموریتی از طرف بازپرس یا دادستان به ضابط دادگستری رجوع شود .

ماده ۲۶— قواعد مقرر در این قانون راجع به بازپرس یا دادستان شامل رئیس دادگاه حقوقی دو که مستقل است یا قائم مقام او نیز خواهد بود .

فصل سوم — درحدود اختیارات دادستان و بازپرس

مبحث اول — درحدود اختیارات دادستان

ماده ۲۷— دادستان در اموری که به بازپرس ارجاع می‌شود حق نظارت و دادن تعليمات لازمه را خواهد داشت .

ماده ۲۸— مقامات و اشخاص رسمی در مواردی که باید امر جزائی را تعقیب نمود، مراتب را به دادستان اطلاع می‌دهند ..

ماده ۲۹— دادستان حق دارد در تحقیقات مقدماتی حضور یابد و نحوه تحقیقات را مشاهده نماید .

ماده ۳۰— بازپرس در موقع تحقیقات تقاضای قانونی دادستان را اجراء نموده مراتب را در صورت مجلس قید می‌کند و هرگاه در موقع اجرای تقاضای قانونی دادستان، دچار اشکال شود حتی المقدور آن تقاضا را اجراء نموده در باب اشکال به دادستان رجوع و منتظر حل مشکل می‌شود .

ماده ۳۱— بازپرس رأساً و یا به تقاضای دادستان می‌تواند در تمام مراحل تحقیقاتی در موارد مقرر در ماده ۱۲۸ این قانون قرار بازداشت موقت متهم همچنین قرار اخذ تامین و یا تبدیل تامین را صادر نماید .

در صورتیکه بازپرس رأساً قرار بازداشت صادر نماید، مکلف است تا ۲۴ ساعت پرونده را برای اظهار نظر نزد دادستان بفرستد . هرگاه دادستان با بازداشت موافق نبوده و همچنین در موردی که دادستان تقاضای بازداشت کرده و بازپرس ^{با آن موافق نباشد} نظر دادستان متبوع است . هروقت علتی که موجب بازداشت بوده مرتفع شده و موجب دیگری برای ادامه بازداشت نباشد، بازداشت با موافقت دادستان رفع خواهد شد .. هرگاه متهم موجبات بازداشت را مرتفع دید می‌تواند از بازپرس رفع بازداشت خود

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

رابخواهدو بازپرس مکلف است ظرف ۵ روز از تاریخ تسلیم درخواست نظر خود راجه است اتخاذ تصمیم نزد دادستان بفرستد . ولی متهم نمی‌تواند درهندو ماه بیش از یک مرتبه از این حق استفاده کند در صورت اختلاف بین بازپرس و دادستان درخصوص صلاحیت محلی و صلاحیت دادسرای محاکم نظامی یا انقلاب و همچنین نوع جرم نظر دادستان متعی است .

ماده ۳۲ — در صورتیکه دادستان یا معاون او تحقیقات بازپرس را ناقص ببینند ، میتوانند تکمیل آنرا از بازپرس بخواهند ولو اینکه بازپرس تحقیقات خود را کامل بداند .

ماده ۳۳ — جرائی که در صلاحیت دادگاه کیفری یک است ، دادستان تا قبل از حضور و مداخله بازپرس اقدامات لازم را برای حفظ و جمع آوری دلایل و آثار جرم به عمل می‌آورد ، و پس از حضور بازپرس نیز می‌تواند شخصاً به رسیدگی ادامه دهد در اموری که در صلاحیت دادگاه کیفری دوست دادستان میتواند تحقیقات مقدماتی را بوسیله ضابطین دادگستری تحت نظر اداره و تعیینات خود انجام دهد و پس از تکمیل پرونده دادستان در صورتی که موضوع را قابل تعقیب کیفری تشخیص دهد ، پرونده را با صدور کیفرخواست و هرگاه مورد منطبق با ماده ۴۵ این قانون باشد ، بایران ادعای شفاهی در دادگاه مطرح نماید و الاحسب مورد قرار موقوفی یامن تعقیب ، عدم صلاحیت متصادر خواهد کرد . ترتیب تحقیقات مقدماتی و شکایت از قرارهای مذکور همان است که در مورد تحقیقات و قرارهای بازپرس مقرر است . صدور قرار تأمین خواسته واخذ تامین از متهم در این مورد بادادستان است ، قرار بازداشت و قرار روئیه های که منتظری به بازداشت متهم شود ، ظرف ده روز از تاریخ بازداشت قابل شکایت در دادگاه کیفری دوست مگر اینکه صدور قرار روئیه قانوناً الزامی باشد . در اموری که در صلاحیت دادگاه کیفری دوست ، دادستان می‌تواند تعامیاً قسمی از تحقیقات مقدماتی را شخصاً یا بوسیله دادیار انجام دهد .

تبصره ۱ — دادستان در رسیدگی به جرائم دارای کلیه وظایف و اختیاراتی است که برای بازپرس مقرر است .

تبصره ۲ — کلیه قرارهای دادیار باید با موافقت دادستان یا معاون او باشد ، در صورت اختلاف نظر بین دادستان و دادیار نظر دادستان متعی است .

تبصره ۳ — دادگاه کیفری در صورتیکه تحقیقات را کافی نداند ، راساً به تکمیل آن اقدام و یا دستور تکمیل آنرا با ذکر موارد نقص مستقیماً به ضابطین دادگستری یا در صورت اقتضاء به دادسرای میدهد و مراجع مذکور مکلفند تحقیقات و اقدامات موردنظر دادگاه را انجام و پرونده را اعاده نمایند .

اجرای دستور دادگاه وسیله ضابطین دادگستری در هر حال مانع نظر اداره قانونی

بیان

دادستان خواهد بود.

تبصره ۴— بازپرسانی که به مقتضای اجرای ماده ۴۰ قانون آئین دادرسی کیفری اصلاحی سال ۱۳۵۲ به دادیاری تغییرسamt داده‌اند مادام که درسمت دادیاری باقی هستند از فوق العاده قضایی و مزایای مخصوص بازپرسی استفاده خواهند کرد.

ماده ۳۴— در صورتیکه اطلاعاتی در خارج از حوزهٔ ماموریت دادستان باید جمع آوری شود، شارالیه می‌تواند از دادستان محلی که باید تحقیقات در آنجا به عمل آید انجام آن تحقیقات را بخواهد.

ماده ۳۵— شاکی یامدعی خصوصی و متهم می‌تواند به جهت یاجهاتی که موجب رد دادرسان دادگاههای کیفری است دادستان یا دادیار را رد و موضوع را کتاباً به وی اعلام نماید. در صورت قبول ایراد و نیز در موادی که دادستان یا دادیار شخصاً معتقد به وجود جهت یاجهات رد باشد از رسیدگی امتناع می‌نماید. در صورت عدم امتناع شاکی یا متهم می‌تواند به دادگاه کیفری ذوکه دادیار نزد آن ماموریت دارد شکایت کند رای دادگاه در این مورد قطعی است.

ماده ۳۶— دادستان کل کشور حافظ حقوق عامه و ناظر بر حسن اجرای قانون است و ریاست عالیه بر دادسرای انتظامی قضا و دادسراهای انقلاب اسلامی، عمومی و نظامی دارد. عزل و نصب و تغییر محل ماموریت و تعیین مشاغل و ترفیع قضا و دادسراهای فوق الذکر و دادسرای ذیوانعالی کشور با پیشنهاد دادستان کل کشور و تصویب شورای عالی قضائی خواهد بود.

مبحث دوم — در حدود اختیارات بازپرس

ماده ۳۷— بازپرس وقتی اقدام به تحقیقات مقدماتی می‌نماید که قانوناً این حق را داشته باشد.

ماده ۳۸— بازپرس باید بانهايت بی غرضی تحقیقات را انجام داده در کشف اوضاع واحوالی که بر نفع یا ضرر متهم است، فرقی نگذارد.

ماده ۳۹— بازپرس مکلف است اقدامات فوری برای جلوگیری از امحاء آثار جرم به عمل آورد و در تحصیل و جمع آوری اسباب و دلایل جرم نباید به هیچ وجه تأخیر نماید.

تبصره— تخلف از این ماده و ماده قبل موجب محکومیت انتظامی از درجه ۳ به بالا است.

ماده ۴۰— بازپرس می‌تواند به تحقیقات ضابطین دادگستری رسیدگی کرده و هرگاه تغییری در اقدامات آنان یا تکمیلی در تحقیقات لازم باشد، بعمل آورد.

تعالیٰ بسم

ماده ۴۱— درخواست بازپرس را باید ضابطین و مقامات رسمی و ادارات فوراً اجرا نمایند.

ماده ۴۲— دادستان و همچنین بازپرس میتواند تحصیل اطلاعات یا اجرای تحقیقات یا تحقیق از شاهد یا جمع آوری دلایل و امارات جرم یا هر اقدام دیگری را که برای کشف جرم لازم بداند به ضابط دادگستری با تعليمات لازمه ارجاع نماید. درصورتیکه دادستان یا بازپرس اقدامات مأمورین مزبور را ناقص تشخیص دهد میتواند آن را شخصاً تکمیل کرده و یا دستور تکمیل آنرا بدهد.

ماده ۴۳— هرگاه در برابر بازپرس حین انجام وظیفه مقاومتی شود میتواند از قوای نظامی و انتظامی استمداد نماید، قوای مزبور مکلف به انجام تقاضا هستند.

ماده ۴۴— متهم یا شاکی و مدعی خصوصی میتواند به همان جهت یا جهاتی که موجب رد دادرس است بازپرس را رد و موضوع را کتبی به وی اعلام نمایند. درصورت قبول ایراد و نیز در مواردی که بازپرس شخصاً معتقد به وجود جهت یا جهات رد باشد از رسیدگی امتناع نموده پرونده را نزد دادستان می فرستد.

ماده ۴۵— در مردم ماده قبل چنانچه بازپرس ایراد را در نماید به رسیدگی ادامه میدهد در این صورت شاکی و مدعی خصوصی یا متهم می توانند به دادگاه کیفری دو شکایت نمایند، رای دادگاه قطعی است.

ماده ۴۶— بازپرس نمی تواند به عندر اینکه متهم مخفی شده است یا معین نیست، تحقیقات خود را موقوف نماید.

فصل چهارم — درتحقیقات مقدماتی

مبثت اول — درصلاحیت بازپرس

ماده ۴۷— هر بازپرس فقط در حوزه دادگاهی که در آن مأموریت دارد، ایفاء وظیفه می نماید.

ماده ۴۸— بازپرس در صورت وجود جهات قانونی در موارد ذیل شروع به تحقیقات می نماید.

۱— در صورت وقوع جرم در حوزه مأموریت او.

۲— در صورتیکه جرم در حوزه بازپرسی دیگری واقع شده ولی متهم یا مقصو در حوزه او دستگیر یا جرم در حوزه او کشف شده باشد.

۳— وقتیکه متهم یا مظنون به ارتکاب جرم در حوزه او مقیم است، هر چند جرم

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۱۰ -

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ

دروزه بازپرس دیگری واقع شده باشد .

ماده ۴۹— در مردمی که جرم خارج از حوزه بازپرس واقع شده ولی در حوزه او کشف یا مرتکب در حوزه او دستگیر شده است ، بازپرس به تقاضای دادستان یا بازپرس حوزه وقوع جرم ، تحقیقاتی را که مقتضای محلی است که متهم در آنجا دستگیر شده است بعمل آورده نتیجه تحقیقات را با خود متهم (در صورتیکه دستگیر شده باشد) نزد بازپرسی که در حوزه او جرم واقع شده است ، میفرستد .

ماده ۵۰— هرگاه جرمی در محلی کشف شود و بازپرس محل کشف نداند که موقع جرم در کجا بوده به تحقیقاتی که شروع کرده ، ادامه میدهد تا وقتی که تحقیقات ختم یا محل وقوع جرم معلوم شود .

ماده ۵۱— هرگاه بازجوئی از متهم یا استماع از شهود یا معاينه محل یا بازرسی از منازل و جمع آوری آلات جرم یا تحقیقات محلی و بطور کلی هر اقدام دیگر در محلی که خارج از حوزه بازپرس است ، لازم شود بازپرسی که مشغول رسیدگی است اقدامات مذبور را با ذکر صريح موارد از دادسرای آن محل تقاضا می نماید و آن دادسرای اقدامات و تحقیقات مورد تقاضا را انجام داده و اوراق مذبور را پس از امضاء نزد بازپرس نیابت دهنده اعاده می دهد .

ماده ۵۲— هنگامی که بازپرس درخواست بازجوئی متهم را از بازپرس دیگری می نماید می توانند تامین معین کرده و مقرر دارد . تامین مذبور از متهم گرفته شود یا اینکه تامین را به نظر قاضی مرجع الیه و اگذار نماید در هر دو صورت و نیز در مردمی که بازپرس تقاضا کننده نظری راجع به تامین اظهار نکرده باشد ، قاضی مرجع الیه تامین متناسب به نظر خود اخذ خواهد کرد مگر اینکه بازپرس درخواست کننده قرار تامین را راسا صادر و اجرای آنرا تقاضا کرده باشد که باید تامین صادره اجراشود .

تصویره ۱— بازپرس میتواند تقاضای تحقیقات یا گرفتن تامین را بشرح ماده قبل و این ماده از رئیس یا دادرس دادگاه حقوقی دو مستقل محلی بنماید که اقدامات مذبور در حوزه او باید بعمل آید .

تصویره ۲— در مردمی که بازپرس یک حوزه متعدد باشند و یکی از آنها بخواهد به محلی برای تحقیقات یا اقدامات دیگر برود ، هریک از بازپرسان دیگر می توانند در صورت موافقت دادستان از آن بازپرس تقاضا نمایند که در محل مذبور تحقیقاتی را که باید خود آنها بعمل آورند ، انجام دهد .

ماده ۵۳— تحقیقات مقدماتی باید بقدر امکان سریع باشد لذا روزهای تعطیل مانع از تحقیقات نمی شود .

تعالیٰ پیوست

شماره
تاریخ
پیوست

ماده ۵۴ - نظارت در تحقیقات به عهده دادستان دادگاهی است که در حوزه ماموریت او تحقیقات بعمل می آید گرچه تحقیقات راجع به امری باشد که خارج از حوزه قضایی او اتفاق افتاده .

ماده ۵۵ - دادستان می تواند در صورت ضرورت انجام بعضی از تحقیقات و اقدامات را از بازپرس درخواست نماید . بدون اینکه رسیدگی امر را بطور کلی به آن بازپرس ارجاع کند .

در این صورت بازپرس فقط تحقیقات و اقدامات مورد درخواست دادستان را انجام می دهد بدون اینکه در اصل موضوع اظهار عقیده نماید .

ماده ۵۶ - در جرائی که در صلاحیت دادگاه کیفری دو است ، اعم از جرائم مشهود و غیر آن در صورتی که متهم و شاکی حاضر بوده یا در جرائم عمومی که فقط متهم حاضر و شاکی در بین نبوده یا گذشت کرده باشد و تحقیقات مقدماتی هم کامل باشد ، دادستان با اعزام متهم و هدایت شاکی (در صورت حضور) به دادگاه ، دعوی کیفری را بلافاصله شفاهای در دادگاه مطرح خواهد نمود .

در این مورد دادگاه بدون تاخیر تشکیل جلسه داده و به متهم اخطار خواهد کرد که حق دارد برای تعیین وکیل و تدارک دفاع درخواست مهلت نماید . در این صورت حداقل سه روز به او مهلت داده می شود . این اخطار و جواب متهم باید در صورت مجلس دادگاه قید شود . در صورت درخواست مهلت دادگاه می تواند از متهم تأمین اخذ نماید هرگاه متهم از این حق استفاده نکند ، دادگاه در همان جلسه رسیدگی و به صدور حکم مبادرت خواهد نمود و اگر ضمن رسیدگی انجام تحقیقاتی را لازم بداند ، رسیدگی را به یکی از نزدیکترین جلسات خود موكول می کند و یا دستور تکمیل تحقیقات را به دادستان یا ضابطین دادگستری می دهد ، شاکی خصوصی می تواند ظرف پنج روز دادخواست ضرر و زیان خود را تسلیم کند و دادگاه هر چند فارغ از امر جزایی باشد با رعایت ماده ۱۴ این قانون به دعوای ضرر و زیان رسیدگی کرده و حکم مقتضی خواهد داد .

تبصره ۱ - دادگاه به شاکی خصوصی تفہیم می نماید می تواند درخواست ضرر و زیان نماید در صورتی که تقاضای ضرر و زیان شاکی شفاهی باشد دادگاه نسبت به ضرر و زیان هم رسیدگی و حکم مقتضی صادر خواهد نمود .

تبصره ۲ - در جرائم مشهود که رسیدگی به آن در صلاحیت دادگاه کیفری است و همچنین نسبت به سایر جرائمی که در صلاحیت دادگاه مذکور بوده و تکمیل پرونده ظرف ۲۴ ساعت امکان پذیر باشد ، افسران قضایی پلیس قضائی باید کلیه تحقیقات

تعالیٰ بِسْمِ

شماره
تاریخ
پیوست

و اقدامات لازمه را که جهت تکمیل پرونده ضروریست انجام داده گزارش نهایی را مستقیماً به دادگاه ارسال دارند . در این مورد دادگاه بشرح فوق اقدام خواهد نمود .

مبحث دوم - در مواردی که بازیرس به شروع در تحقیقات مکلف است

ماده ۵۷ - جهات ذیل جهات قانونی برای شروع به تحقیقات محسوب می شود .
۱- ارجاع دادستان .

۲- شکایت یا اعلام جرم به بازیرس در مواقعي که دسترسی به دادستان ممکن نیست و رسیدگی به آن فوریت داشته باشد .

۳- جرائم مشهود در صورتیکه بازیرس شخصاً ناظر وقوع آن باشد .

ماده ۵۸ - هرگاه کسی اعلام نماید که خود ناظر وقوع جرمی بوده که دارای جنبه عمومی است ، این اظهار برای شروع تحقیقات کافی است ولی اینکه دلایل دیگر برای اجرای تحقیقات نباشد ، ولی اگر اعلام کننده خودش شاهد قضیه نبوده ، بمحض اعلام نمیتوان شروع به تحقیقات نمود مگر اینکه دلایل صحت ادعا موجود باشد .

ماده ۵۹ - اخطارها و نامه های بی امضاء را نمیتوان مبنای شروع تحقیقات قرارداد مگر آنکه دلالت کند برسوئه قصد مهمی که موجب اخلال در نظم و امنیت عمومی است .

ماده ۶۰ - شکایت برای شروع به تحقیقات کافی است . دادستان یا بازیرس نمیتوانند از تحقیقات خودداری نمایند .

ماده ۶۱ - در شکایت باید نکات ذیل قید شود .

۱- تاریخ و محل وقوع جرم .

۲- مظنون و مدرک ظن .

۳- ضرر و زیان حاصل از جرم .

۴- تعیین مقدار خسارت بطور تخمین (هرگاه چنین ادعائی بشود) .

ماده ۶۲ - شکایت کننی یا شفاهی را هموقت ضابطین دادگستری و دادسراه احیا بول می نمایند و شکایت شفاهی در صورت مجلس قید و به امضا شاکی میرسد و اگر شاکی نتواند امضاء کند این نکته قید و مطابقت شکایت شفاهی با مندرجات صورت مجلس تصدیق میشود .

ماده ۶۳ - در مواردیکه تعقیب امر جزائی منوط به شکایت شاکی خصوصی است و متضرر از جرم محجور (غیر - غیر رشید - مجنون) بوده و دسترسی به ولی یا قیم محجور نباشد یا مجنی علیه ولی یا قیم نداشته باشد و نصب قیم موجب فوت وقت یا توجه ضرر به محجور گردد تا حضور و مداخله ولی یا قیم ویا نسب قیم و همچنین در صورتیکه

تعالیٰ

شماره
تاریخ
پیوست

ولی یاقیم شخصاً مرتکب جرم شده یامداخله در آن داشته باشد، دادستان کسی را بعنوان قیم وقت تعیین می‌کند و یا شخصاً تا دسترسی به ولی یاقیم و یا نصب قیم امر جزائی را تعقیب می‌نماید و اقدامات ضروری برای حفظ و جمع آوری دلائل جرم و جلوگیری از فرار متهم و سیله دادستان یا بازپرس یا سایر مقاماتی که قانوناً مکلف به تعقیب امر جزائی هستند بعمل می‌آید.

ماده ۶۴ – شاکی حق دارد در حین تحقیقات شهود خود را معرفی و دلایل خود را اظهار نماید و رونوشت صور تجلیه تحقیقات و قرارهای صادره را (بعد از برداخت هزینه رونوشت) بگیرد.

ماده ۶۵ – شاکی میتواند تامین ضرر و زیان خود را بخواهد در صورتیکه تقاضای شاکی مبتنی بر دلائل باشد، بازپرس راساً قرار تامین خواسته را صادر مینماید.

ماده ۶۶ – در صورتیکه خواسته شاکی عین معین نبود و یا عین معین بوده، ولی توقيف آن ممکن نباشد، بازپرس معادل مبلغ ضرر و زیان شاکی از سایر اموال و دارائی متهم توقيف می‌کند و اگر تقاضای تبدیل توقيف اموال متهم به ضمن بشود، طبق مقررات آئین دادرسی مدنی در فصل تامین خواسته، بازپرس عمل مینماید قرار تامین به محض ابلاغ موقع اجراء گذاشته می‌شود.

ماده ۶۷ – در صورتیکه ثابت شود عرض حال خلاف واقع بوده شاکی غیر محقق علاوه بر تادیه خسارت طرف، مخارج تحقیقات رانیز ادامی نماید.

ماده ۶۸ – هرگاه بازپرس در اعلام و اخبار خاططین دادگستری، دلائل کافی برای اقدام به تحقیقات ندید تکمیل تحقیقات را از آنان میخواهد و مراتب را به دادستان اطلاع میدهد.

ماده ۶۹ – هرگاه بازپرس در حین تحقیقات، جرم دیگری را کشف نماید که به جرم اول مربوط نیست اقدامات لازمه را موافق قوانین برای حفظ آثار و امارات جرم مکشف و جلوگیری از فراز متهم بعمل آورده و مراتب را به دادستان اطلاع میدهد و پساز اجازه وی به تحقیقات مقدماتی آن جرم می‌پردازد.

مبحث سوم – در تحقیقات بازپرس

بخش اول – در معاينات محلی

ماده ۷۰ – معاينات محلی مستقیماً توسط بازپرس یا اهل خبره بعمل می‌آید، در حین معاينات محلی اشخاصی که در امور جزائی شرکت دارند، میتوانند حاضر شوند ولی بازپرس منتظر آنان نمی‌شود.

بیانات

شماره
تاریخ
پیوست

- ماده ۷۱ - معاینات محلی در روز عمل می‌آید با استثنای مواردی که فوریت دارد.
- ماده ۷۲ - در حین معاینات و تحقیقات محلی باز پرس تمام آثار و علامات موجود در محل را در نظر گرفته و آنچه را که دیده و کشف کرده در صورت مجلس قید می‌کند.
- ماده ۷۳ - برای حضور در معاینات و تحقیقات محلی علاوه بر شهود واقعه، شهود تحقیق از اهل محل دعوت می‌شوند و در موارد فوری باز پرس می‌تواند کلیه اشخاصی را که محل و ثقوق هستند دعوت نماید. در مرور نسوان، زنان شوهردار برای حضور در معاینات محلی دعوت می‌شوند.
- ماده ۷۴ - اشخاصی که برای حضور در معاینات و تحقیقات محلی دعوت شده‌اند، اگر بدون عذر موجه حاضر نشوند و من به الگایی نباشد، به حکم باز پرس جلب می‌شوند.
- ماده ۷۵ - اهل خبره باید وقتی دعوت شوند که اظهار اطلاع در علمی یا فنی یا معلومات مخصوصه بهار باب شغل یا کسبی لازم باشد (مثل پزشک، داروساز، مهندس، مقوم وغیره) هرگاه اهل خبره بدون عذر موجه حاضر نشوند و من به الگایی نباشد به حکم باز پرس جلب می‌شوند.
- ماده ۷۶ - باز پرس هرگاه لازم بداند در موقع تحقیقات توسط اهل خبره حضور خواهد یافت.
- ماده ۷۷ - باز پرس مکلف است سوالات لازمه را از اهل خبره کتب و شفاها نموده در صورت مجلس قید نماید. در صورتی که بعض علائم و آثار از نظر باز پرس حائز اهمیت در کشف واقعه بوده ولی بمنظر خبره حائز اهمیت نباشد خبره مکلف است به درخواست باز پرس نسبت به آن اظهار نظر نماید.
- ماده ۷۸ - هرگاه اختلافی در نظرات اهل خبره حاصل شود، یا نظر آنان به اعتقاد باز پرس مشکوک باشد می‌تواند از اهل خبره دیگری دعوت نماید و یا نظرات اهل خبره را نزد متخصصین علم یافن فرستاده نظر آنان را بخواهد.
- ماده ۷۹ - برای معاينه اجساد و جراحات و آثار و علائم ضرب و صدمات جسمی و روانی و سایر معاینات و آزمایش‌های پزشکی باز پرس پزشک قانونی را دعوت می‌نماید و اگر پزشک قانونی نتواند حاضر شود و یا در جایی پزشک قانونی نباشد پزشک دیگری دعوت می‌شود. هرگاه پزشک قانونی در امری تخصص نداشته باشد باز پرس می‌تواند از پزشک متخصص نیز دعوت نماید.
- ماده ۸۰ - باز پرس می‌تواند در صورت لزوم از چند پزشک دعوت کنده بزشک معالج مستثنی نخواهد بود.
- ماده ۸۱ - تا حضور پزشک، باز پرس اقدامات لازمه را برای حفظ جسد و تحقیقات هویت متوفی و چگونگی فوت و غیره بعمل می‌آورد.

تعالیٰ

ماده ۸۲ - در صورت اعتراض شاکی یا متهمن به نظر خبره مراتب در صورت مجلس قید می شود .

ماده ۸۳ - پزشک باید نظر مكتوب خود را حداکثر ظرف سه روز به بازپرس بدهد .

ماده ۸۴ - در صورت اختلاف نظر پزشکان یا تناقض نظر پزشک با اوضاع و احوال واقعه ، بازپرس نظر پزشک را نزد متخصصین می فرستد و اشخاص مذکوره بعد از خواستن توضیحات لازم از پزشکی که معاينه نموده ، نظر خود را کتابه بازپرس میدهند .

ماده ۸۵ - هرگاه هویت متوفی معلوم نباشد ، بازپرس علائم و مشخصات جسد و اثر انگشت او را دقیقاً در صورت مجلس قید مینماید و در صورت امکان دستور عکسبرداری از آنرا میدهد . سپس برای تشخیص هویت متوفی به رو سیله‌ای که مقتضی بداند اقدام می نماید .

ماده ۸۶ - هرگاه در ضمن تحقیقات بازپرس متوجه شود که متهمن در حین ارتکاب جرم مجنون یا مشاعر مختل بوده است توسط پزشک تحقیقات لازم را بعمل آورده و بعد از استعلام از کسان واقریای او مراتب را در صورت مجلس قید کرده پرونده را نزد دادستان می فرستد . دادستان پس از مذاقه در پرونده هرگاه تحقیقات بازپرس واهل خبره را کامل دید و از صحت آن مطمئن شد ، تقاضانه موقوف شدن تعقیب متهمن مجنون به بازپرسی فرستاد و شخص مجنون یا مختل المشاعر را به اداره ذیر بسط برای اقدام لازم می فرستد و اگر اطمینان به صحت تحقیقات حاصل نکرد ، می تواند تحقیقات اهل خبره دیگر را بخواهد .

ماده ۸۷ - هرگاه آثار مذکور در ماده قبل بعداز صدور کیفرخواست یا در جریان دادرسی کشف شود . تحقیقات و اقدامات ماده مذکور بوسیله دادگاه کیفری بعمل خواهد آمد .

بخش دوم - بازرسی منازل و اماکن و کشف آلات و ادوات جرم

ماده ۸۸ - بازرسی منازل در مواردی بعمل می آید که بر حسب دلایل کافی بتوان تصور نمود که مرتکب یا اسیاب و آلات و یادلازل جرم را در آن میتوان کشف نمود .

ماده ۸۹ - بازرسی در حضور صاحبخانه و شهود تحقیق بعمل می آید . در صورتی که صاحبخانه غایب باشد ، در حضور همسر یا بزرگتر خانه بعمل می آید و بازرسی سایر اماکن نیز حتی المقدور با حضور صاحبان یا متصدیان آنها انجام می شود .

تبصره - هرگاه در محلی که از آن بازرسی بعمل می آید کسی نباشد و بازرسی نیز فوریت داشته باشد ، بازپرس میتواند با قید مراتب در صورت جلسه دستور بازگردان محل را بدهد .

شماره

تاریخ

پیوست

بیان تعالیٰ

ماده ۹۰— اشخاصی که درامر جزائی شرکت دارند و شهود تحقیق میتوانند در موقع بازرسی حاضر باشند، ولی سایر اشخاص نمیتوانند داخل شوند مگر بما جازه صاحبخانه.

ماده ۹۱— بازرسی منازل، روز عمل می‌آید و در شب وقتی بازرسی انجام می‌گیرد که ضرورت اقتضاء کند. جهت ضرورت را بازپرس باید در صورت مجلس قید کند.

ماده ۹۲— در صورت لزوم بازپرس میتواند دخول به محل بازرسی و خروج از آن محل را منع نماید و برای اجرای این دستور از نیروهای نظامی و انتظامی استفاده کند.

ماده ۹۳— در صورتیکه صاحبخانه یا متصدیان سایر اماکن دستور بازپرس را در باز کردن محلها و اشیاء بسته اجرا نکنند بازپرس میتواند دستور باز کردن را بدهد ولی مکلف است حتی المقدور از اقداماتی که باعث تضییع اشیاء می‌شود احتیاط نماید.

ماده ۹۴— از اوراق و نوشتگات متهم فقط آنچه که راجع به واقعه جرم است، تحصیل و به شهود تحقیق عنداللزوم ارائه می‌شود و بازپرس مکلف است که در باب سایر نوشتگات متهم با کمال احتیاط رفتار نموده موجب افسای مضمون نوشتگاتی که راجع به جرم نیست نشود.

ماده ۹۵— مقامات و مأمورین دولتی نمیتوانند از دادن اسباب و آلات جرم به بازپرس امتناع نمایند.

ماده ۹۶— در مواردیکه ملاحظه و بازرسی نوشتگات متهم یا نامه هایی که بنام متهم توسط ادارات پست یا تلگراف وارد می‌شود برای کشف جرم لازم باشد بازرس به ادارات ذیربسط اطلاع میدهد که نامه یا تلگراف متهم را توقيف نموده نزد او بفرستند. بعد از وصول نامه یا تلگراف آنرا در حضور متهم باز کرده مراتب را در صورت مجلس قید نموده خودش و متهم امضا نموده نامه یا تلگراف را در پرونده ضبط می‌نمایند. استنکاف متهم از امضاء در صورت مجلس قید می‌شود. در صورتیکه نوشتگات مزبور حائز اهمیت نبوده و ضبط آن ضرورت نداشته باشد بالآخر رسید به صاحبیش مسترد می‌گردد.

تصریح— کنترل مکالمات تلفنی در مواردی که برای کشف جرم لازم باشد، باید با پیشنهاد بازپرس یا دادستان موافق وئیس دادگاه کیفری بعمل آید.

ماده ۹۷— در مواردی که تحصیل اطلاعات در باره نوشتگاتی که از متهم صادر و یا به اسم او وارد می‌شود از اداره پست و تلگراف لازم شود، بازپرس می‌تواند بدون معاینه و تفتش نوشتگات از اداره مزبور کسب اطلاع کند.

ماده ۹۸— وزارت خانه ها، ادارات و موسسات و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت و نهادها و شهرداریها و مأمورین بخدمات عمومی و بانکها و دفاتر اسناد رسمی و سازمان صدا و سیما مکلفند اسباب و آلات جرم و اطلاعات و آن قسمت از اوراق و اسناد و دفاتری که

تعالیٰ

مراجعةه به آنها برای تحقیق امر جزائی لازم است به درخواست مرجع قضایی رسیدگی کننده به امرکیفری ابراز نموده و در دسترس آنها بگذارند مگر درمورد استناد محترمانه دولتی که در اینصورت باید با اجازه دادستان کل کشور بیاشد، مخالف از این ماده محکوم به انفال موقت از خدمات دولتی از سه تا ششماه خواهد شد.

ماده ۹۹— هرگاه متهم نوشتگات خود را که موثر در کشف جرم است به وکیل خود یا شخص دیگری سیرده باشد باز پرس میتواند نوشتگات مذکور را حسب مورد در حضور وکیل یا آن شخص معاینه نماید و در صورت استنکاف از ارائه نوشتگات مستنکف به مجازات مقرر برای خلاصی متهم از محکمه و محکومیت محکوم خواهد شد.

ماده ۱۰۰— آلات و ادوات جرم از قبیل حربه و اسلحه و استناد ساختگی و سکه تقلی و کلیه اشیائی که در حین بازرسی بدست آمده و میتواند موجب کشف جرم یا موجب اقرار متهم به جرم خود باشد باید ضبط شده و در صورت مجلس هریک از اشیاء مزبور تعریف و توصیف شود.

ماده ۱۰۱— آلات و ادوات جرم را باید شماره گذاری و ممهور و حفظ نمود.

ماده ۱۰۲— هرگاه دلائل جرم چیزی باشد که نتوان از محل جدا و خارج نمود، (مثل خونی که ریخته) در اینصورت باز پرس باید نسبت به حفظ دلایل مزبور اقدام نماید و اگر لازم باشد محل را قفل و مهر و موم کرده حفاظت آنرا به پلیس یا مستحفظ مخصوص بسپارد.

ماده ۱۰۳— اشیاء مایع که قابل تجزیه است، بقدر لزوم تحصیل میشود، اشیاء مزبور را باید در ظرفی ریخته مهر و موم کرده به قسمی که خایع یا تغفیر نشود، از اشیاء مایع باید حداقل سه ظرف بعنوان نمونه برداشته شود.

ماده ۱۰۴— در مقابل اشیاء و آلاتی که تحصیل میشود باید به صاحب آن قبض رسید داده شود. اموال مسروقه یا اشیائی که بواسطه ارتکاب جرم تحصیل شده یا هر نوع مالی که در جریان تحقیقات ضبط گردیده باید به دستور باز پرس یا دادستان به کسی که مال از او به سرقت و یا اخذ شده مسترد شود مگراینکه وجود تمام یا قسمی از آنها در موقع باز پرسی یادادرسی لازم باشد که در اینصورت پس از رفع احتیاج به دستور باز پرس یا دادستان مسترد میگردد. اشیائی که قانوناً باید ضبط یا معدوم گردد از حکم این ماده مستثنی است.

مبحث چهارم — در احصار و بازجوئی متهم

ماده ۱۰۵— احصار متهم بوسیله احصاریه بعمل میآید. احصاریه در دو نسخه

تعالیٰ

فرستاده می شود یک نسخه رامتهم گرفته و نسخه دیگر را مفأء کرده به مامور احصار رد می کند .

ماده ۱۰۶— در احصاریه اسم و شهرت احصار شده و تاریخ و محل حضور و نتیجه عدم حضور باید قید شود .

ماده ۱۰۷— هرگاه احصار شده سوادنداشته باشد ، مضمون احصارنامه در حضور دونفر شاهد ابلاغ می شود . باقی ترتیبات ابلاغ احصاریه به نحو مقرر در قانون آئین دادرسی مدنی است .

ماده ۱۰۸— هرگاه در امر جزائی ابلاغ احصاریه بواسطه معلوم نبودن محل اقامت ممکن نباشد و به طریق دیگری هم ابلاغ احصاریه ممکن نگردد ، موضوع اتهام سه نوبت متوالی دریکی از جراید یومیه کثیرالانتشار اعلان و پس از انقضای دو ماه از تاریخ آخرین آگهی بازپرس رسیدگی و اظهار عقیده مینماید .

ماده ۱۰۹— احصار شده باید شخصا حاضر شود و اگر نمیتواند حاضر شود ، باید عذر موجه خود را ثابت کند .

تبصره — متهم میتواند یک نفر از وکلا رسمی دادگستری را همراه خود داشته باشد . وکیل متهم بدون مداخله در امر تحقیق پس از خاتمه بازجویی میتواند مطالبی را که برای روشن شدن حقیقت و دفاع از متهم یا اجراء قوانین لازم بداند ، به بازپرس تذکر دهد اظهارات وکیل در صور تجلیسه منعکس میگردد .

ماده ۱۱۰— جهات ذیل عذر موجه محسوب است .

۱— نرسیدن احصاریه یا دیررسیدن به قسمی که مانع از حضور در وقت مقرر شود .

۲— مرضی که مانع از حرکت است .

۳— فوت یکی از والدین یا زوج یا زوجه یا ولادویا مرض سخت یکی از اشخاص مذکور .

۴— ابتلای بزرگی از قبیل حريق و امثال آن .

۵— عدم امکان تردد بواسطه بلیات سماوی از قبیل امراض مسری (وبا ، طاعون و غیره) یا طغیان رودخانه و امثال آن .

۶— در توقيف یا حبس بودن .

ماده ۱۱۱— اشخاصی که حاضر نشده و گواهی عدم امکان حضور هم نفرستاده باشند ، به دستور بازپرس جلب می شوند .

ماده ۱۱۲— بازپرس میتواند در موارد ذیل بدون اینکه بدوا احصاریه فرستاده باشد ، دستور جلب متهم را بدهد .

۱— در مورد اتهام به جرمی که بیم فرار و مخفی شدن متهم میرود .

۲— در مورد متهمینی که محل اقامت یا شغل و کسبشان معین نیست .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۱۹ -

شماره

تاریخ

پیوست

بِعْلَه

ماده ۱۱۳ - جلب متهم بموجب برگ جلب بعمل می‌آید. برگ جلب که مضمونش، مضمون برگ احضار است باید به متهم ابلاغ شود.

ماده ۱۱۴ - مامور پس از ابلاغ برگ جلب متهم را دعوت می‌نماید که با او نزد بازپرس برود هرگاه متهم امتناع نماید، مامور از ضابطین دادگستری استمداد می‌کند. هر کس به متهم کم کند، مسؤول بوده طبق قانون، مجازات می‌شود.

ماده ۱۱۵ - جلب متهم با استثنای موارد فوری، باید در روز بعمل آید.

ماده ۱۱۶ - در صورتیکه متهم غایب باشد، برگ جلب به ضابطین دادگستری داده می‌شود تا متهم را نزد بازپرس حاضر نماید.

ماده ۱۱۷ - از زمانیکه به متهم برگ جلب ابلاغ می‌شود تا وقتیکه نزد بازپرس حاضر شود، مشارالیه تحت نظر و محافظت خواهد بود.

ماده ۱۱۸ - بازپرس نباید کسی را احضار یا جلب کند، مگر دلایل کافی برای احضار یا جلب در دست داشته باشد.

ماده ۱۱۹ - هرگاه شخصی که دستور احضار یا جلب او داده شده به علت بیماری نتواند نزد بازپرس حاضر شود در صورت اهمیت و فوریت امر جزائی بازپرس خود به منزل او رفته بازجویی لازم را بعمل می‌آورد و یا منتظر رفع مانع می‌شود.

ماده ۱۲۰ - بازپرس مکلف است طرف ۲۴ ساعت از زمان حاضر شدن یا حاضر نمودن متهم بازجوئی را شروع نماید، اگر طرف این مدت شروع به بازجوئی نشده باشد، دادستان بازجوئی فوری از متهم را از بازپرس می‌خواهد چنانچه بازپرس امتناع نماید یا غایب باشد یا عذر موجهی در تأخیر بازجویی داشته باشد دادستان از بازپرس دیگری انجام بازجوئیهای لازم را می‌خواهد. در صورت عدم دسترسی به بازپرس دیگر دادستان شخصاً بازجوئیهای لازم را انجام خواهد داد و یا انجام بازجوئی جرائمی که در صلاحیت دادگاه کفری دو است را به دادیار محول خواهد نمود.

تصریه - در صورتیکه هیچیک از مقامات مذبور در محل حاضر نبوده و یا از انجام وظیفه مذکور باشند رئیس یا یکی از دادرسان دادگاه کفری محل یا قائم مقام دادگاه مذبور به انتخاب رئیس دادگستری حسب مورد وظایف بازپرس یا دادستان را انجام خواهد داد.

ماده ۱۲۱ - هرگاه متهمی پس از حضور یا جلب بیش از ۲۴ ساعت در بازداشت بماند. بدون اینکه طبق ماده قبل از وی بازجوئی بعمل آید بازداشت وی در ردیف بازداشتی است که به اراده اشخاص بعمل آمده مجازات مرتكب چنین عملی اعم از مامورین یا قضات پس از ثبوت در دادگاه انفعال از خدمت خواهد بود.

ماده ۱۲۲ - بازپرس ابتداء هويت و مشخصات متهم را دقیقاً (اسم، اسم پدر،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۴۰ -

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شهرت، فامیل، سن، شغل، عیال و اولاد و تابعیت) سوال نموده متذکر می‌شود که مواطن اظهارات خود باشد و سپس موضوع اتهام و دلائل آنرا صریحاً به متهم تفهیم می‌کند و آنگاه شروع به تحقیق مینماید. سوالات باید مفید و روشن باشد.

سوالات تلقینی یا اغفال یا اکراه و اجبار متهم منوع است. چنانچه متهم از دادن پاسخ امتناع نماید امتناع او در صورت مجلس قید می‌شود.

تبصره - بازپرس در ضمن تحقیق، هویت متهم، محل اقامت اورا از شهر، قصبه، قریه، ده، کوچه، خیابان، منزل، شماره منزل وغیره بطوری که ابلاغ احضاریه و سایر اوراق به آسانی مقدور باشد تعیین و به متهم می‌فهماند محلی را که برای اقامت خود تعیین می‌کند، محل اقامت قانونی اوست و چنانچه محل اقامت خود را تغییر دهد، باید محل اقامت جدید خود را بطور روش و بهنحوی که ابلاغ آنها ممکن باشد، معین کند والا احضاریه‌ها به همان محل اقامت سابق فرستاده خواهد شد. تغییر محل اقامت بمنظور تأخیر و طفره و تعلل به قسمی که ابلاغ اوراق متعسر باشد پذیرفته نیست و کلیه اوراق به همان محل سابق ابلاغ خواهد شد. تشخیص این موضوع با مقامی است که رسیدگی می‌نماید.

تखلف از مقررات این ماده موجب تعقیب انتظامی و محکومیت از درجه ۴ به بالا می‌باشد و تخلف مأمورین ابلاغ اعم از دادگستری، انتظامی، پلیس قضائی یا ثبت در انجام وظایف محوله خود و یا گزارش خلاف واقع آنها در امور مربوط به وزارت امور مسؤول مقررات جزائی مربوط خواهد شد. مقررات این تبصره از نظر تعیین محل اقامت شاکی یامدعی خصوصی لازم الرعایه است.

ماده ۱۲۳ - از متهمین جزد رماده مواد مواجهه منفردا بازجوئی بعمل می‌آید و نباید با هم دیگر وارد در مذاکره و مواضعه شوند.

ماده ۱۲۴ - جوابها باید همانطوری که داده می‌شود، بدون تغییر و تبدیل یا تحریف نوشته شود. متهمین با سواد خودشان جواب سوالات رامی نویسند.

مبحث پنجم - در اقداماتیکه برای جلوگیری از فرار یا مخفی شدن متهم بعمل می‌آید.

ماده ۱۲۵ - کسانیکه تحت تعقیب جزائی هستند نباید از حوزه‌ای که بازپرس یا دادستان تعیین می‌کند بدون اجازه آنها خارج شوند.

ماده ۱۲۶ - برای امکان دسترسی به متهم و حضور وی در موارد لزوم و جلوگیری از فرار یا پنهان شدن او یا بیم تبانی یکی از قرارهای تامین ذیل صادر می‌شود.

- ۱ - التزام عدم خروج از حوزه قضائی با قول شرف.

تعالیٰ بیهود

- ۲ - التزام عدم خروج از حوزه قضائی یا تعیین وجه التزام تاختم محاکمه و اجرای حکم و درصورت استنکاف یا تقاضای متهم قرار وجه الکفاله .
 - ۳ - اخذ کفیل و درصورتیکه متهم تقاضا نماید بجای کفیل ، وجه نقدیامال منقول یا غیرمنقول بددهد بازپرس مکلف به قبول آن و تبدیل قرار است .
 - ۴ - اخذ وثیقه اعم از وجه نقد و مال منقول یا غیر منقول .
 - ۵ - بازداشت موقت بارعایت شرایط مقرر در ماده ۱۲۸
- تبصره ۱ - درمواردیکه خروج متهم باید با اجازه بازپرس یا دادستان باشد ، درصورت عدم موافقت آنها متهم میتواند به دادگاه کیفری دو شکایت کند و هرگاه دادگاه تقاضای متهم را موجه دید ، میتواند اجازه خروج بدده .
- تبصره ۲ - هرگاه تا دوماه به علت صدور قرار تامین متهم در توقيف مانده و پرونده اتهامی او منتهی به صدور کیفرخواست نشده باشد ، مرجع صادر کننده قرار مکلف به فک یا تخفیف قرار تامین متهم میباشد مگر آنکه جهات قانونی یا علل موجهی برای بقاء قرار تامین صادر شده وجود داشته باشد که در اینصورت با ذکر علل وجهات مزبور قرار ابقاء می شود و متهم حق دارد از این تصمیم ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ به دادگاه کیفری دو شکایت کند و تصمیم دادگاه کیفری دو قطعی است .
- فک قرار بازداشت متهم از طرف بازپرس با موافقت دادستان بعمل می آید و درصورت حدوث اختلاف بین دادستان و بازپرس نظر دادستان متبع است .
- ماده ۱۲۷ - تامین باید بالا همیت جرم و شدت مجازات و دلائل و اسباب اتهام و احتمال فرار متهم و امحاء اثرات جرم و همچنین سابقه متهم و چگونگی مزاج و سن و حیثیت او مناسب باشد ..
- تبصره - هرگاه بازپرس تامین نامتناسب اخذ نماید ، موجب تعقیب انتظامی و محکومیت از درجه ۴ به بالا خواهد بود .
- ماده ۱۲۸ - درموارد ذیل بازداشت موقت متهم جایز است .
- ۱ - درباره متهم به ارتکاب قتل عمد .
 - ۲ - درباره متهم به ارتکاب جرح عمدى به وسیله چاقو ، کارد ، قمه ، قداره ، ساطور قصابی ، سرنیزه ، تفنگ و هرنوع آلات قتاله مشابه چنانچه دلایل و قرائن موجود دلالت بر توجه اتهام به او نماید .
 - ۳ - درباره متهمین به ارتکاب جرائم عمدى که در صلاحیت دادگاه کیفری بیکاست .
 - ۴ - در هر مردی که آزاد بودن متهم ممکن است موجب احیاء آثار و دلائل جرم شده و یا باعث مواضعه و تبانی با شهود و مطلعین واقعه گردیده یا سبب شود که شهود از ادای شهادت امتناع کنند یا آزادی متهم باعث تشویش اذهان عمومی شود ، همچنین

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دروموقی که بیم فرار یا پنهان شدن متهم باشد و به طریق دیگری نتوان آن جلوگیری نمود ..

۵- درباره متهمین به سرفت یا کلاهبرداری و یاخیانت درامانت و یاجعل یا استفاده از سند مجعل هرگاه دلایل و قرائن موجود دلالت بر توجه اتهام به آنان نماید و لاقل یک فقره سابقه محکومیت قطعی و یا دو فقره یا بیشتر سابقه محکومیت غیرقطعی به عمل ارتکاب هریک از جرائم مذکور داشته باشد ..

ماده ۱۲۹- کفالت شخصی پذیرفته می شود که اعتبار او برای پرداخت وجه الکفاله محل تردید نباشد . تشخیص این موضوع باکسی است که قرار اخذ کفیل صادر مینماید . در صورت فرار متهم یا عدم دسترسی به او در مواردی که حضور شخص او از طرف بازپرس یا دادگاه یا دادستان مقرر گردیده و کفیل نتواند او را معرفی کند کفیل ملزم به پرداخت وجه الکفاله است .

ماده ۱۳۰- مبلغ وثیقه یا وجه الکفاله یا وجه التزام نباید در هر حال کمتر از خساراتی باشد که شاکی پادعی خصوصی تقاضا می کند .

ماده ۱۳۱- بازپرس در براب قبول وثیقه یا کفیل قرار صادر نموده و امضاء کرده ، کفیل یا وثیقه گذار نیز امضاء مینماید و رونوشت مصدقی از قرار در صورت تقاضا به وثیقه گذار یا کفیل داده می شود .

ماده ۱۳۲- از وجه التزام یا وجه الکفاله ماخوذه و وثیقه در صورتیکه حکم ضرر و زیان از دادگاه کیفری صادر شده باشد بدوا ضرر و زیان مدعی خصوصی تادیهمی شود ..

ماده ۱۳۳- متهمی که در مورد او قرار کفیل یا وثیقه صادر شده تا اجرای مفاد قرار در بازداشت می ماند .

ماده ۱۳۴- هرگاه متهم در مواعده مقرر حاضر شده یا بعد از موعد حاضر و عذر موجه خود را ثابت نماید و حکم درحال اجرا و یا پرونده مختومه باشد وثیقه مسترد و کفیل از مسؤولیت مبرا می شود ..

ماده ۱۳۵- هرگاه متهمی که التزام یا وثیقه داده یا دیگری برای او وثیقه گذاشته در موقعی که حضور او لازم داشته شده بدون عذر موجه حاضر نگردد وجه التزام به دستور دادستان از متهم اخذ و وثیقه موقتاً ضبط خواهد شد ..

اگر شخصی از متهم کفالت نموده و متهم در موقی که حضور او لازم بوده حاضر نشده به کفیل اخطار می شود ظرف بیست روز متهم را تسلیم نماید . در صورت عدم تسلیم به شرط ابلاغ واقعی اخطاریه به دستور دادستان موقتاً وجه الکفاله اخذ خواهد شد ..

تبصره ۱- چنانچه ثابت شود کفیل بمنظور عدم امکان ابلاغ واقعی اخطاریه نشانی حقيقی خود را به مرجع قبول کننده کفالت اعلام نکرده و یا به این منظور از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

تفصیل

شماره

- ۲۲ -

تاریخ

پیوست

محل خارج شده ابلاغ قانونی اخطاریه برای اخذ و جمالکفالة کافیست .

تبصره ۲ - خواستن متهم از کفیل جز درموردی که حضور متهم برای بازپرسی یا محاکمه یا اجراء حکم ضرورت دارد ، منوع است .

تبصره ۳ - متهم وکفیل و وثیقه‌گذار می‌توانند در موارد ذیل ظرف ه روز از تاریخ ابلاغ دستور دادستان به دادگاه کیفری ۲ شکایت کنند .

۱ - در صورتیکه بخواهند ثابت کنند متهم در موعد مقرر حاضر شده یا اورا حاضر نموده‌اند یا شخص ثالثی متهم را حاضر نموده است .

۲ - هرگاه بخواهند ثابت نمایند بهجهات مذکور در ماده ۱۱۵ این قانون متهم نتوانسته حاضر شود و یا کفیل بهیکی از آن جهات نتوانسته اورا حاضر کند .

۳ - هرگاه بخواهند ثابت نمایند متهم قبل از موعد فوت کرده .

۴ - در صورتیکه کفیل یا متهم بخواهند ثابت نمایند پس از صدور قرار قبول کفالت یا التزام معسر شده‌اند .

تبصره ۴ - دادگاه در تمام موارد نسبت به شکایت خارج از نوبت و بدون تشریفات دادرسی رسیدگی کرده ، مادام که عملیات اجرایی راتوقیف ننموده یا حکم بنفع کفیل یا وثیقه‌گذار یا متهم صادر نکرده عملیات مذکور ادامه خواهد داشت در صورت صدور حکم به نفع معتبر وجهه و اموال اخذ و ضبط شده مسترد می‌گردد .

تبصره ۵ - اگر قرار منع یا موقوفی تعقیب یا حکم برای متهم مصادر شود ، دیگر وجه التزام یا و جمالکفالة یا وثیقه وصول یا ضبط نمی‌شود و اگر وصول یا ضبط شده باشد ، مسترد می‌گردد ، هرگاه حکوم علیه فقط به جزای نقدی یا ضرر و زیان مدعی خصوصی محکوم شده و مجموع محکوم به کمتر از تامین ماخوذه باشد فقط تامیزان محکومیت وی از وثیقه ضبط شده یا از و جمالالتزام یا و جمالکفالة وصول خواهد شد و مازاد مسترد می‌گردد . و در اینصورت حکم اجرا شده محسوب است و در غیر موارد مذکور در این تبصره مازاد بنفع دولت ضبط قطعی خواهد شد .

در صورتیکه متهم یا محکوم علیه تخلف نکرده و در مواعده مقرر حاضر شده باشد بمحض شروع به اجرای حکم جزایی یا قطعی شدن قرار تعليق اجرای مجازات قرار تامین ملғی الاثر می‌گردد .

ماده ۱۳۶ - قرار تامین باید به متهم ابلاغ شود . در صورتیکه قرار منتهی به زندانی شدن وی گردد حين اعزام متهم به بازداشتگاه نوع قرار در نامه اعزام درج می‌شود . هرگاه متهم برای جلوگیری از تهابی بازداشت شده باشد این جهت نیز در نامه قید می‌گردد .

تبصره - چنانچه قرار صادره قابل اعتراض باشد صادر کننده قرار مکلف است قابل اعتراض بودن قرار را به متهم تفهیم و در پرونده قید نماید . عدم رعایت نکات مزبور

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ

موجب تعقیب انتظامی تا درجه سه خواهد بود .

ماده ۱۳۷ - در بازداشتگاه باید دفتری برای تحويل دادن متهمین و مقصرين موجود باشد و تحويل دهنده قبض رسیدگرفته به مرجع ذیربط تسلیم کند .

مبحث ششم - در احصار شهود تحقیق و مطلعین و بازجوئی آنان

ماده ۱۳۸ - قضاط دادسرا اشخاصی راکه به تشخیص خود یا به معرفی شاکی یا اعلام مقامات ذیربط یا به تقاضای متهم برای روشن شدن قضیه لازم بدانند وفق اصول مقرره احصار می کنند .

ماده ۱۳۹ - شهود تحقیق و مطلعین به دستور بازپرس توسط ضابطین دادگستری یا مأمورین ابلاغ یابهه و سیله دیگری که بازپرس مقتضی بداند احصار می شوند .

ماده ۱۴۰ - در صورتیکه شاهد یامطلع از تابعین نظامی یا انتظامی باشد ضمن احصار او باید مراتب لااقل ۲۴ ساعت قبل از زمان تحقیق به اطلاع فرمانده یا رئیس مربیتو برسد ..

فرمانده یا رئیس مکلف است اجازه لازم را به احصار شده بدهد .

ماده ۱۴۱ - بازپرس از هریک از شهود و مطلعین جداگانه و بدون حضور متهم تحقیق می نماید و اظهاراتشان را نوشته به اماماء یا اثر انگشت آنان میرساند . تحقیق مجدد و مواجهه آنان در صورت ضرورت جائز است .

ماده ۱۴۲ - بازجویی در هر مورد غیر علنی است .

ماده ۱۴۳ - شهود تحقیق و مطلعین قبل از اظهار اطلاعات باید بشرح زیر سوگند یاد نمایند .

" خداوند تعالی را در نظر گرفته ، سوگند یاد می کنم که جز براستی چیزی نگویم و تمام حقایق را بیان نمایم " .

و بازپرس قبل از شروع به بازپرسی اسم و اسما پدر و شغل و محل اقامه و درجه قرابت سبیل یا نسبی و خادم یا مخدوم یا استاد و شاگرد بودن مطلع را نسبت به طرفین پرونده و سابقه کیفری او سوال کرده ، نوشته می شود قبل از ادائی سوگند . مجازات سوگند خلاف به شاهد تفہیم می شود . در کلیه دادگاههای کیفری نیز که از گواه و مطلع تحقیق می شود ، مراتب فوق لازم الرعایه است .

ماده ۱۴۴ - در صورتیکه شاهد یامطلع به حد بلوغ نرسیده باشد یا کسی باشد که شهادت او پذیرفته نیست بدون یادکردن سوگند اظهارات او برای مرید اطلاع استماع می شود .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۲۵ -

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ

مقررات مواد ۲۱۷ الی ۲۲۰ این قانون درمورد تحقیق از شهود و مطلعین در بازپرسی نیز جاری است .

ماده ۱۴۵ - پس از آنکه شهادت یا اظهار اطلاع به اتمام رسید متن آن قرائت به امضاء شاهد یا مطلع ببرسد . هرگاه شاهد یا مطلع قادر امضاء باشد انگشت میزند و اگر از امضاء یازدن انگشت امتناع ورزد یا قادر به امضاء و زدن انگشت نباشد مراتب در برگ تحقیق قید می شود . کلیه اوراق تحقیق باید به امضاء بازپرس و کاتب برسد .

ماده ۱۴۶ - در اوراق بازجوئی نوشتن بین السطور و تراشیدن کلمات به کلی منوع است . اگریک یا چند کلمه اضافه نوشته شده باشد ، باید بروای آن خطی نازک کشیده و این موضوع قید شود و بازپرس و شخصی که از وی تحقیق می شود ، آنرا امضاء نماید و همچنین اگر یک یا چند کلمه از قلم آفتابه و در حاشیه نوشته شود ، باید اشخاص مذکور ذیل آنرا امضاء کنند و هرگاه این ترتیب رعایت نشود ، کلمات مذکور از درجه اعتبار ساقط است .

ماده ۱۴۷ - هر یک از شهود تحقیق و مطلعین در روز مقرر باید حاضر شوند . در صورتیکه با اختیار حاضر نشوند به دستور بازپرس جلب میگردند و در صورتیکه عذر موجه داشته باشند مجدداً احضار می شوند .

ماده ۱۴۸ - در صورتیکه شاهد یا مطلع برای حاضر شدن عنوان ضرر و خسارتمی از حیث شغل و کار خود یا هزینه ایاب و ذهاب بنماید تشخیص ورود ضرر و تعیین میزان آن طبق تعریف مصوب شورای عالی قضایی با مرجع قضایی احضار کننده است که باید وسیله کسی که تقاضای احضار را نموده در صندوق دادگستری تودیع شود . هرگاه متقاضی احضار توانایی پرداخت هزینه مذکور را به تشخیص مرجع احضار کننده نداشته باشدو یا احضار به درخواست دادستان یا مرجع رسیدگی کننده باشد از طرف دولت پرداخت خواهد شد .

ماده ۱۴۹ - در صورتیکه شخص شاهد یا مطلع مریض باشد و نتواند حاضر شود . بازپرس خود به محل اقامت مریض رفته تحقیق میکند . اگر مطلعین خارج از حوزه مأموریت بازپرس و در حوزه دادگاه حقوقی دو مستقل ساکن باشند بازپرس به رئیس یادادرس دادگاه محل سکونت مطلع تعلیمات لازم میدهد که اظهارات مطلعین را استماع نموده اوراق تحقیق را برای بازپرس ارسال دارد .

هرگاه محل سکونت مطلعین در حوزه بازپرس دیگری باشد جهت تحقیق بنحو مذکور به بازپرس آن حوزه رجوع مینماید .

ماده ۱۵۰ - مدلول ماده قبل نیز شامل مواردی است که عده شهود تحقیق و مطلعین زیاد بوده در یک محل مقیم باشند ، مانند بازجویی از شاگردان مدارس .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۲۶ -

بیان تعالیٰ

مبحث هفتم - در تحقیقات محلی

ماده ۱۵۱ - هرگاه برای کشف جرم و توضیح مسائل و نکات لازم در مورد شغل و خصوصیات اخلاقی متهم و سوابق زندگی او تحقیقات محلی ضرورت داشته باشد و همچنین در مواردی که متهم یا شاکی به اطلاعات اهل محل استناد می‌نماید و یا بازپرس تحقیق از اهل محل را ضروری بداند بازپرس اقدام به تحقیقات محلی می‌نماید.

ماده ۱۵۲ - بازپرس تاریخ انجام تحقیقات محلی را به دادستان اطلاع می‌دهد. هرگاه متهمی که در بازداشت است بخواهد در تحقیقات حضور به مرساند و حضور او مقتضی باشد به محل تحقیقات فرستاده می‌شود.

ماده ۱۵۳ - بازپرس بعد از ورود به محل، موافق آئین دادرسی مدنی که برای تحقیقات محلی مقرر است، رفتار می‌نماید.

ماده ۱۵۴ - اشخاصی که تحقیقات از آنان بعمل می‌آید، بدوا ملتزم می‌شوند که برخلاف واقع چیزی نگویند.

ماده ۱۵۵ - هرگاه شهود و مطلعین که در تحقیقات محلی دعوت به تحقیق می‌شوند بدون عذر موجه حاضر نگردند عنداللزوم بدستور بازپرس جلب می‌شوند.

فصل پنجم - اقدامات بازپرس و دادستان پس از ختم تحقیقات

ماده ۱۵۶ - پس از آنکه تحقیقات پایان یافته بازپرس آخرین دفاع متهم را استماع نموده با اعلام ختم تحقیقات و اظهار عقیده خود پرونده رانزد دادستان می‌فرستد. تبصره - هرگاه متهم در آخرین دفاع دلیل موثری برکش حقیقت ابراز نماید بازپرس مکلف به رسیدگی است.

ماده ۱۵۷ - در مواردی که بازپرس به متهم دسترسی ندارد یا به علت شناخته نشدن در محل اقامت احضار و جلبش مقدور نباشد، بازپرس می‌تواند بدون استماع آخرین دفاع در صورتی که دلائل کافی باشد، رسیدگی و قرار مقتضی صادر نماید.

ماده ۱۵۸ - در صورتی که به عقیده بازپرس عمل متهم متنضم جرمی نبوده یا اصولاً جرمی واقع نشده یا دلایل کافی برای ارتکاب جرم وجود نداشته باشد قرار منع تعقیب صادر می‌نماید و اگر عقیده بازپرس بر تقصیر متهم باشد قرار مجرمیت صادر می‌کند.

تبصره ۱ - قرارهای بازپرس باید موجه و مدلل باشد. در قرار مجرمیت نکات

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۴۷ -

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ

زیر باید صریحاً قید شود .

۱- نام و نام خانوادگی ، شهرت ، نام پدر ، سن ، شغل ، محل اقامت و نوع اتهام .

۲- شرح وقوع جرم و تاریخ و محل آن .

۳- تعدد جرائم (در صورت تعدد) .

۴- دلائل اتهام .

عدم رعایت نکات مذبور موجب تعقیب انتظامی تا درجه ۴ خواهد بود

تبصره ۲- چنانچه پس از تکمیل تحقیقات مقدماتی دلائل و مدارک موجود در پرونده کافی برای مجرمیت متهم نبوده ولی مورد از موارد تحلیف باشد ، دادسرا بدون اظهارنظر پرونده را به دادگاه صالح ارسال می‌دارد . در این صورت دادگاه پس از تحلیف بدون اینکه نیاز به تنظیم کیفرخواست یا اعاده پرونده به دادسرا باشد ، به آن رسیدگی خواهد نمود . از قبیل .

۱- مواردی که مشتکی عنده ادعای شاکی را انکار مینماید و شاکی فاقد دلیل و بینه است و از منکر درخواست سوگند دارد .

۲- اختلاف ولی دم و قاتل در اینکه قتل در حالت بلوغ و عقل قاتل واقع شده و یا قتل قبل از بلوغ و یا قبل از رفع حجر بوده است که در این صورت قاتل باید به درخواست ولی دم قسم بخورد .

۳- چنانچه مباشر قصاص ، بیشتر از جنایت واردہ قصاص کرده باشد و جانی مدعی شود که مباشر قصاص تعمد داشته است و قصاص کننده منکر عمد باشد ، که در این حال قصاص کننده باید به درخواست جانی قسم یادکند ..

۴- در صورتیکه دونفر گواهی به عملی دهنده که عادتاً موجب قتل می‌شود و جانی منکر استناد مرگ مقتول بعمل خود باشد ، که در این صورت باید به درخواست مدعی قسم یادکند .

۵- چنانچه در اثر ضربه خطای ضارب ، زن حامل سقط جنین کند و ولی جنین ادعانماید که این ضربه بعد از حلول روح بوده است و جانی منکر این امر باشد که در این صورت باید به درخواست ولی جنین قسم یادکند ..

۶- اختلاف در عود بینائی که اگر مجنی علیه منکر عود باشد باید به درخواست جانی قسم یادکند .

۷- در قتل شبه عمد یا خطای محض چنانچه شاهد فقط یک مرد عادل باشد مدعی باید قسم یادکند .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۲۸ -

تعالیٰ پیش

شماره

تاریخ

پیوست

۸ - درموردیکه اصل قتل ثابت شده ولی متهم منکر عمدی بودن قتل باشد ،
متهم باید قسم یادگند.

۹ - درموردیکه زوال عقل یا نقصان آن در انرا اختلاف نظر خبرگان ثابت نشود
جانی باید قسم یادگند.

۱۰ - درخصوص لوث ، مذکور در قوانین حدود و قصاص و دیات و سایر مواردیکه
در قوانین مزبور قسم یا قسامه پیش بینی شده باشد .

ماده ۱۵۹ - پس از وصول پرونده دادستان مکلف است ظرف ۵ روز پرونده را ملاحظه
نموده نظر خود را اعلام دارد .

ماده ۱۶۰ - درصورتیکه بهنظر دادستان تحقیقات و بازجوئی ناقص باشد ضمن
تعیین موارد نقص تکمیل آنرا از بازپرس میخواهد و بازپرس مکلف به انجام آن است .

ماده ۱۶۱ - هرگاه دادستان با نظر بازپرس درمورد مجرمیت متهم موافق باشد
کیفرخواست صادر پرونده را از طریق بازپرسی به دادگاه صالحه ارسال می نماید و در
صورت توافق بازپرس و دادستان بامنع یا موقوفی تعقیب متهم ، بازپرس دستور ابلاغ
قرار را به شاکی خصوصی میدهد . در مورد اخیر چنانچه متهم زندانی باشد فوراً
آزاد می شود .

ماده ۱۶۲ - هرگاه بین بازپرس و دادستان توافق عقیده نباشد (یکی عقیده به
 مجرمیت یا موقوفی یا منع تعقیب متهم ، و دیگری عقیده عکس آنرا داشته
باشد) رفع اختلاف دردادگاه کیفری دو بعمل می آید و موافق تصمیم دادگاه رفتار
می شود .

ماده ۱۶۳ - دادستان تکمیل تحقیقات و بازجوئی ها را درصورتی میتواند بخواهد
که نقصان آن از جهات مهمه باشد ، لذا اگر دادستان به واسطه نواقص غیر مهمه
تکمیل تحقیقات را خواسته عملی را معوق بدارد ، قانوناً مسؤول خواهد بود .

ماده ۱۶۴ - دادستان محل درجریان تحقیقات و حتی بعد از صدور قرار نهائی و قبل
از تنظیم کیفرخواست میتواند از بازپرس درخواست تشدید یا تخفیف تامین نماید و بازپرس
مکلف به قبول آنست و نیز پس از تنظیم کیفرخواست دادستان محل میتواند از دادگاه
موجها درخواست تشدید یا تخفیف نماید . تصمیم دادگاه قطعی است .

هرگاه متهم پس از صدور کیفرخواست از دادگاه درخواست تخفیف یا تبدیل تامین
کند دادگاه به درخواست متهم رسیدگی و قرار مقتضی صادر نماید . قرار دادگاه در این
مورد قطعی است .

مطرح بودن پرونده در دیوانعالی کشور مانع از آن نخواهد بود که دادگاه کیفری
نسبت به تقاضای تخفیف تامین رسیدگی نماید و درصورت تقاضا از دادگاه کلیه اقدامات

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۲۹ -

تعالیٰ پیوست

مربوط به قبول تخفیف تامین نیز با خود دادگاه است .

تبصره - در مواردی که پرونده متهم در دادگاه مطرح شده و از متهم قبل تامین اخذ نشده یا تامین قبلی منتفي شده باشد دادگاهها میتوانند از متهم تامین اخذ نمایند . صدور قرار تامین خواسته نیز در این مرحله بادادگاه است . تصمیم دادگاه در این موارد همچنین در موردی که تامین متهم تشديد می شود ، قطعی است .

ماده ۱۶۵ - در کیفرخواست باید نکات ذیل تصریح شود .

۱- نام و نام خانوادگی ، نام پدر ، سن ، شغل ، محل اقامت متهم ، باسواند است یانه ، مجرد است یا متاهل .

۲- نوع قرار تامین باقید اینکه متهم بازداشت است یا آزاد .

۳- نوع اتهام .

۴- دلایل اتهام .

۵- مواد قانونی مورداستناد .

۶- سابقه محکومیت کیفری در صورتیکه متهم دارای سابقه محکومیت کیفری باشد .

۷- تاریخ و محل وقوع جرم .

تبصره - در مواردی که طبق قانون متهم بایستی از مجازات معاف شود دادستان بجای کیفرخواست تقاضای معافیت متهم را از تحمل مجازات می نماید .

ماده ۱۶۶ - قرارهای بازپرس که دادستان با آنها موافق باشد در موارد ذیل قابل شکایت است .

۱- قرار عدم صلاحیت به تقاضای متهم .

۲- قرار منع تعقیب به تقاضای شاکی خصوصی .

۳- قرار بازداشت موقت به تقاضای متهم .

۴- قرار تشديد تامین به تقاضای متهم .

۵- قرار تامین خواسته به تقاضای متهم .

۶- قرار موقوفی تعقیب به تقاضای شاکی خصوصی .

تبصره - مهلت شکایت از قرارهای فوق ده روز ، و ابتدای آن از روز اعلام یا ابلاغ قرار است .

ماده ۱۶۷ - شکایت از قرارها باعث توقف جریان تحقیقات و بازجویی و مانع اجرای قرار نمی شود . کلیه اقدامات بازپرس تا اخذ تصمیم از دادگاه بقوت خود باقی است چنانچه نتیجه قرار صادره آزادی متهم زندانی باشد فوراً اجرا می شود .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۳۰ -

شماره

تاریخ

پیوست

بیان تعالیٰ

فصل ششم - رسیدگی دادگاه در مورد اختلاف عقیده بین دادستان و بازپرس یا اعتراض به قرار

ماده ۱۶۸ - مرجع شکایت از قرارهای ماده ۱۶۱ دادگاه کیفری دو است، رسیدگی در جلسه اداری خارج از نوبت بدون حضور دادستان بعمل خواهد آمد.

ماده ۱۶۹ - در صورتیکه دادگاه تشخیص دهد تحقیقات کافی نیست دستور تکمیل آنرا خواهد داد. بازپرس مکلف است تحقیقات را طبق نظر دادگاه انجام داده پرونده را بدون اظهارنظر به دادگاه اعاده دهد.

ماده ۱۷۰ - هرگاه دادگاه کیفری به عملت کافی نبودن دلیل قرار منع تعقیب را تایید نماید، متهم را بار دیگر نمی توان به همان اتهام تعقیب کرد، مگر بعد از کشف دلائل جدید که در این صورت نیز فقط برای یک مرتبه می توان متهم را با اجازه دادگاه مذبور تعقیب نمود هرگاه دادگاه تعقیب مجدد متهم را تجویز نماید بازپرس رسیدگی کرده و قرار مقتضی صادر می نماید.

ماده ۱۷۱ - دادسراهای انقلاب اسلامی و دادسراهای دادگاههای خاص نظامی نیز تابع مقررات این قانون خواهند بود.

تبصره - مرجع شکایت از قرارهای قابل اعتراض دادسراهای مذبور و رفع اختلاف نظر بین دادستان و بازپرس در موارد مذکور در این قانون حسب مورد دادگاه انقلاب اسلامی یا دادگاه نظامی است.

باب دوم - در محکم کیفری

فصل اول - در تشكیل دادگاهها و صلاحیت آنها

ماده ۱۷۲ - دادگاههای کیفری به ترتیب مقرر در این قانون تشكیل و به جرائمی که مطابق قوانین دارای مجازات زیر باشند رسیدگی و حکم مقتضی صادر می نماید.

۱- حدود ۲- قصاص ۳- دیات ۴- تعزیرات ۵- مجازاتهای بازدارنده

ماده ۱۷۳ - دادگاههای کیفری به دادگاههای کیفری ۱ و دادگاههای کیفری ۲ تقسیم می شوند. در معیت دادگاههای کیفری ۱ و ۲ دادسرای عمومی بشرح مندرج در مواد این قانون انجام وظیفه می نماید.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۳۱ -

بیانیه

شماره

تاریخ

پیوست

ماده ۱۷۴ - دادگاههای کیفری ۱ تشکیل می شود از یک نفر رئیس یا عضو علی البدل و در صورت نیاز یک نفر مشاور با تشخیص شورای عالی قضائی . حق رای بارئیس یا عضو علی البدل دادگاه است . چنانچه دادگاه دارای مشاور باشد ، قبل از اتخاذ تصمیم دادگاه ، مشاور مکلف است پرونده را دقیقاً مطالعه و بررسی نموده . نظر مشروح و مستدل خود را حداکثر ظرف ۵ روز اعلام نماید . تخلف از این امر موجب محکومیت انتظامی تا درجه ۳ خواهد بود .
تبصره - چنانچه پس از خاتمه رسیدگی مشاور حداکثر ظرف مدت ۵ روز نظر مورثی خودرا به دادگاه تسلیم نکند ، قاضی دادگاه راساً اتخاذ تصمیم می نماید .

ماده ۱۷۵ - دادگاه کیفری ۱ در مرکز استانها و شهرهایی که شورای عالی قضائی تأسیس آنرا لازم بداند ، تشکیل می شود و حسب مورد می تواند دارای شعب متعدد باشد . تخصیص هر شعب به هر یک از انواع خاص جرایم با شورای عالی قضائی است .
تبصره - هرگاه در محلی دادگاه کیفری یک تشکیل نشده باشد ، رسیدگی به جرایم آن محل که در صلاحیت دادگاه کیفری ۱ است ، با نزد یکترین دادگاه کیفری ۱ حوزه قضائی همان استان خواهد بود .

ماده ۱۷۶ - دادگاه کیفری ۲ تشکیل می شود از یک نفر رئیس یا عضو علی البدل .
تبصره - هرگاه رئیس یا عضو علی البدل احساس کنند در دادرسی نسبت به مواردی نیاز به مشاور دارد ، از رئیس کل دادگاهها و یا رئیس دادگستری حوزه متبعه درخواست مشاور می کند و رئیس مذکور مکلف به اعزام مشاور خواهد بود و پس از مشاوره حکم قاضی ملاک عمل خواهد بود . مقررات قسمت آخر ماده ۱۷۴ این قانون و تبصره آن در این مورد نیز جاری است .

ماده ۱۷۷ - دادگاه کیفری دو در شهرهایی که شورای عالی قضائی لازم بداند تشکیل می شود و حسب مورد می تواند دارای شعب متعدد باشد . تخصیص هر شعب به هر یک از انواع جرایم با شورای عالی قضائی است .

ماده ۱۷۸ - دادگاههای کیفری یک به جرایم زیر رسیدگی می نمایند ..
الف - جرمی که کیفر آن اعدام ، رجم ، صلب و نفی بلده عنوان حد باشد .
ب - جرمی که کیفر آن قطع یا نقص عضو باشد .
ج - جرمی که کیفر آن به حسب قانون ۱۰ سال زندان و بالاتر باشد .
د - جرمی که کیفر آن بر حسب قانون بیش از دویست هزار تومان جزای نقدی باشد .
ه - جرمی که کیفر آن نصف دیه کامل هر یک از موارد ششگانه و یا بالاتر باشد اعم از عمد یا شبیه عمد و یا خطاء محسن .

تبصره ۱ - هرگاه جرمی که ادعاهده احتمال ترتیب یکی از کیفرهای مذکور بر آن باشد و پس از ختم دادرسی معلوم شود که کیفر آن کمتر از امور مذکوره است ، دادگاه

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ

کیفری ۱ مبادرت به انشاء حکم خواهد کرد .

تبصره ۲ - هرگاه در محلی دادگاه کیفری ۲ تشکیل نشده و یا تشکیل شده ولی پروندهایش متراکم است و نیز در صورتی که قاضی دادگاه کیفری ۲ مطابق قانون صلاحیت رسیدگی به پروندهای را ندارد ، دادگاه کیفری ۱ میتواند بر حسب ارجاع رئیس کل به پروندهایی که در صلاحیت کیفری ۲ است نیز رسیدگی نماید .

ماده ۱۷۹ - رسیدگی به جرم‌هایی که مجازاتش غیر کیفرهای مذکور در ماده قبل و تبصره‌های آن باشد ، بعده دادگاه کیفری ۲ میباشد . همچنین رسیدگی به کلیه اعمال خلافی و تخلفات از قبیل عدم رعایت مقررات و نظامات مربوط به شهرداری و ساختمانی ، نیروهای انتظامی ، بهداری ، بهداشت ، ترافیک (اعم از مقررات راهنمائی و رانندگی ، حمل و نقل بار و مسافر) ، ولگردی ، تکدی ، فحاشی و امثال آن بادادگاه کیفری ۲ میباشد ..

ماده ۱۸۰ - در نقاطی که تشکیل دو شعبه دادگاه حقوقی و کیفری میسر نباشد یک شعبه دادگاه حقوقی یک یا کیفری یک به کلیه دعاوی حقوقی و جرائم رسیدگی خواهد کرد . هرگاه دادگاه واحد از نوع دادگاه حقوقی دو یا کیفری دو باشد به دعاوی حقوقی و جرائم در حد صلاحیت دادگاه حقوقی و کیفری دو رسیدگی خواهد نمود .

تبصره - در این موارد هرگاه دادسرا در محل تشکیل نشده باشد ، وظایف دادسرا به عهده رئیس دادگاه یا عضو علی البدل میباشد .

ماده ۱۸۱ - هرگاه کسی مرتکب جرمی شود در دادگاهی رسیدگی میشود که جرم در حوزه آن وقوع یافته و اگر شخصی مرتکب چندین جرم در جاهای مختلف بشود ، در دادگاهی به آن جرم رسیدگی میشود که مهمترین از جرائم در حوزه آن واقع شده است و هرگاه جرم‌های مرتکب از یک درجه باشد ، دادگاهی که مرتکب در حوزه آن دستگیر شده به آن رسیدگی مینماید . در این مورد دادسرا هر محل تحقیقات لازمه را موافق تکالیف خود بعمل آورده به دادستان دادگاهی که بایدر رسیدگی نماید نتیجه تحقیقات را ارسال می‌دارد .

ماده ۱۸۲ - هرگاه کسی متهم به ارتکاب چندین جرم از انواع مختلف باشد در دادگاهی محکمه میشود که صلاحیت رسیدگی به مهمترین جرم را دارد .

تبصره - به اتهامات متعدد متهم باید تواما و یکجا رسیدگی شود لیکن اگر رسیدگی به تمام آنها موجب تعویق باشد ، حسب تقاضای دادستان دادگاه رسیدگی کننده میتواند به اتهاماتیکه تحقیقات آنها کامل باشد ، حکم یا قرار مقضی صادر کند .

ماده ۱۸۳ - شرکا و معاونین جرم در دادگاهی محکمه میشوند که صلاحیت رسیدگی به اتهام مجرم اصلی را دارد .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۳۳ -

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ

ماده ۱۸۴ - هرگاه یکی از اتباع ایران در خارج از قلمرو حاکمیت جمهوری اسلامی ایران مرتکب جرمی شده و در ایران دستگیر شود در دادگاهی محاکمه می شود که در حوزه آن دستگیر شده است .

ماده ۱۸۵ - چنانچه ضرر و زیان ناشی از جرم مورد مطالبه مدعی خصوصی در جرائمی که در صلاحیت رسیدگی دادگاههای کیفری دو میباشد ، زائد بر مبلغ دو میلیون ریال تمام باشد در اینصورت دادگاه کیفری ۲ ضمن رسیدگی به اصل جرم ، به موضوع ضررو زیان نیز رسیدگی خواهد کرد و در اینگونه موارد نبایستی در مورد ضرر و زیان قرار عدم صلاحیت صادر نماید . حکم صادره از لحاظ تجدیدنظر و مرجع آن تابع مقررات حاکم بر سایر احکام دادگاه مجبور خواهد بود ..

ماده ۱۸۶ - حل اختلاف در صلاحیت بین دادگاههای کیفری طبق قواعد دادگاههای حقوقی است .

تبصره ۱ - مرجع حل اختلاف بین دادگاههای انقلاب و نظامی و نیز بین هریک از دادگاههای مذبور با دیگر دادگاههای دادگستری دیوان عالی کشور است .

تبصره ۲ - حل اختلاف بین دادسراها تابع قواعد حل اختلاف دادگاههای همان دادسراهاست .

ماده ۱۸۷ - در شهرهای که شعب متعدد کیفری و حقوقی و مدنی خاص تشکیل شده باشد رئیس شعبه اول ریاست کل دادگاههای حقوقی و کیفری را دارا بوده و پروندهای واصله را به شعب مربوطه ارجاع می کند .

تبصره - در تهران بمنظور معاضدت در انجام وظایف رئیس کل دادگاهها به تعداد نیاز حسب تصویب شورای عالی قضائی به پیشنهاد رئیس کل از بین قضايان بنوان معاون تعیین میگردد . در مرکز استان در صورت افتضاء برای رئیس کل یک معاون تعیین خواهد شد ..

ماده ۱۸۸ - رئیس کل دادگاههای هر شهرستان بنوان رئیس دادگستری آن شهرستان برکلیه دادگاههای حقوقی و کیفری و مدنی خاص و دادسرای عمومی محل نظارت و ریاست اداری دارد . همچنین رئیس دادگستری شهرستان مرکز استان ریاست اداری و نظارت بر امور دادگستریهای شهرستانهای حوزه آن استان را خواهد داشت .

تبصره ۱ - روسای دادگستری مکلفند در امور اداری دادسراها موافقت دادستان محل راجلب نمایند .

تبصره ۲ - تصدی امور اداری ذر غیاب رئیس دادگستری بادادستان همان شهرستان و در غیاب هردویار رئیس شعبه دوم و در صورت عدم تشکیل شعبه دوم بادرس علی البدل است .

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۳۴ -

تعالیٰ پیغمبر

ماده ۱۸۹ - شورای عالی قضایی میتواند بمنظور جلوگیری از تراکم پرونده‌ها و جهت تسريع در رسیدگی و جلوگیری از تعویق پرونده‌ها قضاط دادگاه حقوقی اعم‌ازیک یا دو یا مدنی خاص را با حفظ سمت مامور رسیدگی به پرونده‌های کیفری و یا قضاط دادگاه‌های کیفری را حسب ضرورت فوق با حفظ سمت مامور رسیدگی به پرونده‌های حقوقی نماید.

فصل دوم - رسیدگی دادگاه‌های کیفری

بحث اول - در شروع رسیدگی

ماده ۱۹۰ - دادگاه‌های کیفری در موارد زیر شروع به رسیدگی می‌نماید.

۱- اقامه دعوی و شکایت شاکی یا مدعی خصوصی به واسطه وقوع جرم یا ضررو زیانی که از جرم به آنان وارد آمده است.

۲- در مورد جرائم مشهود.

۳- اعلام و اخبار ضابطین دادگستری یا اشخاص ظاهرالصلاح و یا کسانی که از قولشان اطمینان حاصل شود (درجرائی که دارای جنبه عمومی است)

۴- تقاضانامه یا کیفرخواست دادسا.

۵- بموجب حکم دادگاه کیفری دو در تعقیب امر جزائی در مورد اختلاف عقیده بین بازپرس و دادستان.

۶- رسیدگی به قرارهای قابل اعتراض صادره از طرف قضاط دادسا.

۷- سایر مواردی که در قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی پیش‌بینی شده باشد.

ماده ۱۹۱ - مدعیان خصوصی میتوانند شخصا یا توسط وکیل شکایت نمایند.

ماده ۱۹۲ - در مواردی که شکات و مدعیان خصوصی شخصا یا توسط وکیل مستقیما بدادگاه‌های کیفری شکایت و اقامه دعوی مینمایند با ایستی در عرضحال خود موارد زیر را مشروحأ قیدکنند.

۱- نام و نام خانوادگی و نام پدر و نشانی دقیق خود.

۲- موضوع شکایت و ذکر اینکه در چه تاریخی و در کجا واقع شده است.

۳- ضرر و زیانی که به مدعی وارد شده و مورد مطالبه است.

۴- ذکر مشخصات و نشانی مشتکی عنده یا مظنون.

۵- ذکر اسامی و مشخصات و نشانی مطلعین و سایر ادلہ.

۶- تاریخ وقوع.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره
تاریخ
پیوست

- ۴۵ -

تعالیٰ

تبصره - چنانچه عرضحال ناقص یا شفاهی باشد مراتب در صورت جلسه تنظیمی وسیله دفتر دادگاه منعکس به امضاء یا اثرا نگشت شاکی میرسد و اگر نتواند امضاء نماید یا انگشت بزند مراتب قید می شود .

ماده ۱۹۳ - هرگاه طرف مدعی غیر معین بوده یا دلایل اقامه دعوی کافی نباشد و موضوع مهم و صرفنظر از شکایت مدعی خصوصی قابل تعقیب و رسیدگی باشد ، دادگاه کیفری تحقیقات لازم را از ضابطین دادگستری می خواهد .

ماده ۱۹۴ - ضابطین دادگستری هرگاه جرائی را کشف نمایند که راجع به دادگاههای کیفری است و صرفنظر از وجود یا فقد مدعی یا شاکی قابل تعقیب باشد به محکم کیفری با ذکر موارد زیر اطلاع میدهد .

۱- محل و تاریخ وقوع جرم .

۲- مشخصات مظنون .

۳- دلایل جرم .

۴- شاکی دارد یا خیر .

۵- مشخصات شهود .

۶- نشانی کامل طرفین پرونده و مطلعین .

ماده ۱۹۵ - در موارد زیر ضابطین دادگستری ضمن اعلام جرم میتوانند متهم را به دادگاههای کیفری معرفی نمایند .

۱- هرگاه مجرم در حین ارتکاب جرم دستگیر شده و محل اقامت او معین نیست و نمی توان اطمینان به اظهار او در باب اسم و محل اقامت او حاصل نمود .

۲- در صورتیکه عمل مجرم مستلزم مجازات حبس یا قصاص یا دیه یا حد است و احتمال میروند که آثار عمل ارتکاب خود را معذوم نماید یا فرارکند .

ماده ۱۹۶ - در جرائم عمده که در صلاحیت دادگاه کیفری یک است قبل از محکمه ، تحقیقات مقدماتی و بازرسی بعمل می آید ولی این امرمانع از آن نخواهد بود که دادگاههای کیفری نظر باوضاع و احوال قضیه تعقیب و محکمه متهم را مستقیماً در دادگاه آغاز نماید ، در اینگونه موارد دادگاه می تواند تحقیقات مقدماتی را راسانجام داده و یا انجام آنرا از دادسرا بخواهد و در آن نظارت نماید ، در سایر موارد و همچنین در مروری که با شکایت مستقیم مدعی خصوصی تعقیب و محکمه انجام می شود . دادگاه کیفری نظر به اوضاع و احوال قضیه میتواند بدون تحقیقات مقدماتی و بازرسی شروع به محکمه نماید .

تبصره - در مواردی که پرونده متهم مستقیماً در دادگاه مطرح شده و از متهم قبل از خواهد بود .

بیانیه

مبحث دوم - در احضار

ماده ۱۹۷ - متهم یا مقصربوسیله احضاریه کتبی برای رسیدگی احضار میشود.

ماده ۱۹۸ - در احضاریه نکات زیر باید قید شود.

۱ - مشخصات احضار شونده.

۲ - دادگاه احضار کننده.

۳ - جهت احضار.

۴ - نتیجه عدم حضور.

تبصره - ترتیب ابلاغ احضاریه در امور جزائی و ابلاغ احکام همان است که در آئین دادرسی حقوقی مقرر است.

ماده ۱۹۹ - فاصله بین ابلاغ احضاریه و موعد احضار لاقل ۳ روز است و هرگاه امر از امور فوری باشد، میتوان متهم را زودتر احضار کرد و در هر حال مقررات مذکور در آئین دادرسی حقوقی در مورد مسافت لازم الرعایه است.

ماده ۲۰۰ - هرگاه متهم بدون عذر موجه حاضر نشود و کیل هم نفرستد در صورتیکه دادگاه حضور متهم را لازم نداند، رسیدگی و حکم صادر می کند و در صورتیکه دادگاه حضور متهم را لازم بداند شخص متهم احضار و اگر حاضر نشود، جلب خواهد نمود.

مبحث سوم - در وکالت

ماده ۲۰۱ - در کلیه امور جزائی متهم میتواند دادگاه را دو نفر وکیل انتخاب نماید. عدم حضور یک یا هردو وکیل بدون عذر موجه مانع رسیدگی نیست. وقت دادرسی به متهم و دادستان و وکلای مدافع طرفین ابلاغ می شود.

تبصره - طرفین چه حاضر باشند و چه نباشند، هر کدام حق انتخاب دو وکیل برای مدافعانه دارند.

ماده ۲۰۲ - وکالت و تعیین و معرفی وکیل در دادگاههای کیفری یک و دو اختیاری است و مدعی خصوصی و متهم در هر مرحله‌ای از رسیدگی میتوانند وکیل خود را به دادگاه معرفی نمایند.

تبصره ۱ - متهم میتواند از دادگاه تقاضا کند وکیلی برای او تعیین نماید. هرگاه دادگاه احراز نماید متهم امکانات و توافقی انتخاب وکیل را ندارد، از میان وکلای مجاز حوزه قضائی دادگاه در صورت نبودن وکیلی در آن حوزه از نزدیکترین حوزه مجاور وکیلی برای متهم تعیین میکند و گرنه درخواست متهم را رد می نماید. اقدامات وکیل مجانی است مگراینکه درخواست تعیین حق الوکاله نماید، که دادگاه میزان حق الوکاله وکیل را مناسب

بیان

باکار تعیین می نماید . به صورت این میزان نباید از تعریف قانونی تجاوز کند . مبلغ مذکور از ردیف مربوط در بودجه دادگستری پرداخت خواهد شد .
تبصره ۲ - تقاضای تغییر وکیل تسبیحی از طرف متهم جزدموارد مذکور در ماده ۲۰۸ قانون آئین دادرسی مدنی پذیرفته نیست .

مبحث چهارم - در رد دادرسان

ماده ۲۰۳ - دادرسان دادگاههای کیفری در موارد زیر باشد رسانیدگی امتناع نمایند و طرفین نیز میتوانند آنها را رد کنند .

الف - وجود قرابت نسیی یا سببی تاریخ سوم از هر طبقه بین دادرس یا یکی از طرفین یا اشخاصی که در امر جزائی دخالت دارند .

ب - در صورتی که دادرس قیم یا مخدوم یکی از طرفین باشد یا یکی از طرفین مباشد یا متكلف امور دادرس باشد .

ج - در صورتی که دادرس یا عیال یا اولاد او وارث یکی از اشخاصی که در امر جزائی دخالت دارند بوده باشد .

د - در صورتی که دادرس در همان امر جزائی بعنوان بازپرس یا دادستان یا دادیار اظهار نظر نموده یا جزو شهود یکی از طرفین باشد .

ه - وقتی که بین دادرس و یکی از طرفین یا زوجه او دعوی حقوقی یا جزائی مطرح باشد و یا سابقاً مطرح بوده و از تاریخ صدور حکم قطعی دو سال نگذشته باشد .

و - وقتی که دادرس یا زوجه او نفع شخصی در موضوع مطرح داشته باشد .

ماده ۲۰۴ - رد دادرسان در صورت وجود جهت یا جهاتی که در ماده قبل مذکور است، باید تا اولین جلسه رسیدگی بعمل آید مگراینکه جهت ود بعداً حادث یا کشف شود . در موارد مذکور باید خود دادرسان هم از رسیدگی امتناع نمایند .

ماده ۲۰۵ - اظهار رد به دادرس دادگاه تسلیم می شود هرگاه دادرس خود را مردود بداند ، از رسیدگی امتناع مینماید و رسیدگی به دادرس علی البدل یا شعبه دیگر ارجاع می شود و در صورت نبودن دادرس علی البدل و شعبه دیگر پرونده جهت رسیدگی به نزدیکترین دادگاه فرستاده می شود .

تبصره - هرگاه دادرس رد را قبول نکرد باید به رسیدگی ادامه دهد و ایراد کننده می تواند ضمن تجدیدنظر از حکم باین موضوع اعتراض و تقاضای رسیدگی نماید .

مبحث پنجم - در ترتیب رسیدگی

ماده ۲۰۶ - هرگاه دادگاههای کیفری چه قبل از تعیین وقت رسیدگی و چه نکام

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

-۳۸-

شماره

تاریخ

پیوست

بیانیه

محاکمه تشخیص دهنده که بعلت گذشت شاکی خصوصی درموارد قابل گذشت بودن یا جهات قانونی دیگر متهم قابل تعقیب نیست یادداگاه صالح به رسیدگی نمی باشد ، یا تحقیقات ناقص است ، یا ایراد رد دادرس شده است ، حسب مورد قرار موقوفی تعقیب یاعدم صلاحیت یا تکمیل تحقیقات یارد یاعدم قبول ایراد صادر می کند .

تبصره - درمورد تغییرات درحوزه بندیهای دادگاهها تاریخ صدور کیفرخواست ملاک عمل است و دادگاههای که کیفرخواست به آنها تسلیم شده است یا قبل از تغییرات شروع به رسیدگی نموده اند ، صالح به رسیدگی خواهند بود .

ماده ۲۰۷ - محاکمات دادگاه کیفری علنی است باستثنای موارد ذیل .

۱ - درجرای منافع غفت .

۲ - درمورد اعمال شنیعه وجرائمی که بر ضد اخلاق حسن است .

۳ - در اقداماتی که بر ضد احساسات مذهبی می شود .

۴ - در مواردی که علنی بودن محاکمه محل امنیت وانتظام مملکتی باشد .

۵ - درامور راجع به خانواده یا دعاوی خصوصی ، هرگاه طرفین درخواست کنند محاکمه علنی نباشد .

تبصره - اخلال نظم دادگاه از طرف متهم یا سایر اشخاص موجب غیرعلنی شدن محاکمه نیست و باید به وسائل مقتضی نظم برقرار شود . رئیس دادگاه میتواند کسانی را که باعت اخلال نظم می شوند از یک تا پنج روز توقیف نماید . امور رئیس قطعی و بلا فاصله باید اجرا شود ، دادگاه قبل از شروع به رسیدگی مفاد این تبصره رابه اشخاصی که در دادگاه حاضرند تذکر می دهد .

ماده ۲۰۸ - حضور اشخاصی که دارای سن کمتر از پانزده سال تمام باشند در دادگاه کیفری بعنوان تماشچی ممنوع است و عده تماشچی در محکمه باید به اندازه وسعت مکان باشد .

ماده ۲۰۹ - درمورد یک دادستان بمحض کیفرخواست تقاضای تعقیب متهم را مینماید رونوشت کیفرخواست و نام اشخاصی که به دادگاه احضار می شوند در احضاریه متهم قید میگردد و بهما تذکر داده می شود چنانچه مایل باشدو کیلی انتخاب و به دادگاه معرفی نماید .

ماده ۲۱۰ - متهم یا وکیل او حق دارد بعد از آنکه حاضر شد به دفتر دادگاه رفته از پرونده ^{۱۰} اظهارات مدعی خصوصی و دادستان نسبت به خود اطلاعات لازمه را تحصیل نماید .

ماده ۲۱۱ - هرگاه دادستان یا متهم و یا مدعی خصوصی تقاضای تحقیق از اشخاصی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

راکه در دادگاه حاضر باشدند بناینکه قبل احضار نشده باشدند دادگاه مکلف به قبول آن تقاضاست و تحقیقات لازم را از آنها بعمل خواهد آورد.

ماده ۲۱۲— مطلعین یا شهود تحقیق را اگر طرفین خودشان به دادگاه نیاورده‌اند، توسط دادگاه احضار می‌شوند.

ماده ۲۱۳— هرگاه شهود بدون عذر موجه در روز مقرر حاضر نشدنند، به حکم دادگاه جلب خواهند شد.

تبصره— مقررات مذکور در مواد ۱۱۰ و ۱۴۰ این قانون راجع به معاذیر موجه و نحوه احضار مطلعین و شهود تابعین نظامی یا انتظامی در دادگاه نیز لازم الرعایه است.

ماده ۲۱۴— هرگاه عده شهود زیاد بوده و تماماً در یک محل مقیم باشدند یا شاهد بواسطه مرض نتوانند در دادگاه حاضر شود، در محل یا در منزل آنان استماع شهادت آنان بعمل خواهد آمد.

ماده ۲۱۵— هرگاه تحقیق در حوزه دادگاه دیگری لازم باشد دادگاه رسیدگی کننده میتواند به آن دادگاه نیابت قضایی بدهد که تحقیقات لازم را انجام بدهد. این تحقیقات ممکن است در مرور متهم یا شهود یا مطلعین یا مور دیگر باشد.

ماده ۲۱۶— مقررات مربوط به معاينه محل و جلب نظر خبره و بازرسی از منازل و اماكن و کشف آلات و ادوات جرم و تحقیقات محلی مذکور در مباحث سوم و هفتم و همچنین ماده ۱۴۸ این قانون راجع به خسارت و هزینه ایاب و ذهاب برای دادگاه نیز لازم الرعایه می‌باشد و ظاییفی که در مباحث مذکور برای بازرس تعیین شده باقاضی دادگاه است.

ماده ۲۱۷— شهادت اشخاص زیر پذیرفته نمی‌شود.

۱— شهادت اشخاص ولگرد و کسانی که تکدی را شغل خود قرار دهند.

۲— اشخاص معروف به فساد اخلاق.

۳— کسی که نفع شخصی در دعوی داشته باشد.

۴— شهادت دیوانه در حال دیوانگی.

۵— کسانی که عدالت شرعی آنها محروم نباشد.

۶— شهادت وکیل طرفین نسبت به اقرار موکل خود.

ماده ۲۱۸— زوج یا زوجه متهم یا متهمه و همچنین اسلاف و اعقاب و برادر و خواهر او می‌توانند از ادای شهادت امتناع نمایند و اگر امتناع نکردند، بدون التزام شهادت آنان شنیده می‌شود.

ماده ۲۱۹— دادگاه شهادت اشخاص ذیل را بدون خواستن التزام استماع می‌نماید.

اول— اشخاصی که به حد بلوغ نرسیده‌اند.

بیان

شماره

تاریخ

پیوست

- دوم— اشخاص مفصله ذیل در صورتیکه یکی از طرفین آنان وارد کرده باشند.
- ۱— اشخاصی که به واسطه ارتکاب جرائم مهم محکوم به مجازات شده‌اند.
 - ۲— زوج یا زوجه مدعی خصوصی واقربای او تا درجه سوم از طبقه دوم.
 - ۳— اشخاصی که قیم یا ولی یا مباشر اموریکی از طرفین هستند یا با یکی از طرفین محکمه دارند
- ماده ۲۲۵— با استثنای موارد مندرج در دو ماده قبل شهود تحقیق و مطلعین قبل از ادای شهادت بنحو مذکور در ماده ۱۴۳ این قانون باید سوگند یاد نمایند.
- تبصره— تشخیص درجه ارزش و تاثیر شهادت شهود و اظهارات مطلعین بنظر دادگاه است.

مبحث ششم— درکیفیت محکم و حکم

- ماده ۲۲۱— متهم در صورتیکه بازداشت باشد آزادانه در میعت ماموران مراقب در دادگاه حضور می‌یابد. دادگاه پس از تشکیل جلسه بدوا هویت شاکی یا مدعی خصوصی را استعلام و شکایت و دعوی ضرر و زیان او را استعلام می‌نماید و هویت متهم را از قبیل نام و نام خانوادگی، نام پدر، سن، شغل، عائله مندی، نشانی و محل اقامه وغیره تحقیق سپس به متهم و حاضرین اخطار می‌کند در موقع محکمه چیزی خلاف حقیقت و وجودان و قوانین و ادب و نژاکت نگویند. بعداز آن منشی دادگاه کیفرخواست دادسرا و دادخواست مدعی خصوصی را قرائت می‌نماید. سپس دادگاه موضوع اتهام و دادخواست مدعی و تمامی ادله شکایت و اتهام را به متهم تفهم و شروع به رسیدگی و تحقیق مینماید.
- ماده ۲۲۲— رسیدگی به ترتیب ذیل خواهد بود.

- ۱— تحقیق از متهم دائر براینکه آیا اتهام وارده را قبول دارد یانه؟ پاسخ متهم عیناً در صورت جلسه قید می‌شود.
- ۲— استعلام اظهارات دادستان یا نماینده او و شهود و اهل خبره‌ای که دادستان معرفی کرده است.
- ۳— استعلام اظهارات مدعی خصوصی و شهود و اهل خبره‌ای که مدعی خصوصی معرفی کرده است.
- ۴— استعلام اظهارات متهم و شهود و اهل خبره که متهم یا وکیل او معرفی می‌کند.
- ۵— رسیدگی به آلات و ادوات جرم و استعلام اظهارات وکیل متهم.
- ۶— رسیدگی به دلائل جدیدی که بعد از طرف متهم یا وکیل او بدادگاه تقدیم می‌شود.

دادگاه مکلف است خلاصه اظهارات طرفین دعوی و عین اظهارات یک طرف را که مورد استناد طرف دیگر باشد و همچنین عین اظهارات شهود و اهل خبره را در

تعالیٰ پیشنهاد

صورت مجلس منعکس کند و هرگاه دادستان مجدداً اجازه نطق بخواهد به متهم یا وکیل او نیز اجازه داده می‌شود ولی، این اجازه به هریک از طرفین بیش از یکبار داده نخواهد شد و پس از خاتمه مذاکرات، دادگاه یک بار دیگر به عنوان آخرین دفاع به متهم یا وکیل او اجازه صحبت داده و رسیدگی را ختم می‌کند.

تبصره — هرگاه متهمی اقرار به ارتکاب جرمی نماید و اقرار او صریح و موجب هیچگونه شک و شبهای نباشد و قرائن و امارات نیز ممکن باشند، دادگاه مبادرت به صدور رای مینماید، مگر در مواردی که بایک اقرار جرم ثابت نمی‌شود.. در صورت انکار یا سکوت متهم یا وجود تردید در اقرار یا تعارض با ادله دیگر، دادگاه شروع به تحقیقات از شهود و متهم نموده و به ادله دیگر نیز رسیدگی می‌نماید.

ماده ۲۲۳ — در اموری که ممکن است باصلاح طرفین قضیه خاتمه پیدا کند دادگاه مساعی لازم وجهد وافی در اصلاح ذات البین به عمل می‌آورد و هرگاه موفق نشود رسیدگی و رای مقتضی صادر می‌نماید..

ماده ۲۲۴ — قبل از تحقیق از گواهان مجازات شهادت خلاف واقع به آنان تفہیم می‌شود.

ماده ۲۲۵ — دادگاه مکلف است از گواهان منفرداً تحقیق نماید و برای عدم ارتباط گواهان بایکدیگر و یا با متهم اقدامات لازم معمول دارد و بعد از تحقیق انفرادی دادگاه می‌تواند بر حسب تفاصیل متهم یا مدعی خصوصی یا دادستان یا بنظر خود مجدداً منفرداً یا مجتمعاً از گواهان تحقیق نماید، قبل از شروع به تحقیق (نام، نام پدر، نام خانوادگی، سن، شغل) در جه قرابت نسبی، سببی و سمت خادم و مخدومی با مدعی خصوصی و متهم وغیره تعیین می‌گردد و مندرجات ماده ۱۴۳ این قانون را نیز رعایت می‌نماید.

ماده ۲۲۶ — دادگاه سوالاتی را که برای رفع اختلاف و توضیحات مسائل لازم است از طرفین و شهود آنان خواهد نمود در صورتیکه متهم جواب سوالات را ندهد، دادگاه بدون اینکه متهم را به دادن جواب مجبور کند، رسیدگی را ادامه می‌دهد.

ماده ۲۲۷ — هر برآرکه دادگاه شهادت شاهد طرفی را استماع می‌نماید، به طرف دیگر اعلام می‌دارد که اگر از شاهد سوالی لازم میداند، بنماید.

ماده ۲۲۸ — قطع کلام گواهان در اثناء تحقیق ممنوع است، هر یکی از اصحاب دعوی که سوالی داشته باشد، باید به توسط دادگاه به عمل آورد.

ماده ۲۲۹ — گواهان نباید بعد از ادادی شهادت تازمانی که دادگاه تعیین می‌نماید، متفرق شوند.

شماره

تاریخ

پیوست

- ۴۲ -

تعالیٰ پنهان

ماده ۲۳۵ - هرگاه محاکمه از شهود و ارباب اطلاع کسب اطلاع نماید و بعد معلوم شود که خلاف واقع گفته‌اند اعم از اینکه بر نفع یا ضرر یکی از طرفین دعوی باشد . علاوه بر مجازات شهادت خلاف واقع اگر شهادت جعلی آنان موجب خسارati شده محکوم به تأدیه آن می‌شوند .

ماده ۲۳۱ - در صورتیکه متهم یا مدعی خصوصی یا گواه فارسی نداند ، دادگاه ۲ نفر را برای ترجمه تعیین می‌کند ، مترجم باید متعهد شود و قسم یادکند که همه اظهارات را بطور صحیح و بدون تغییر ، ترجمه نماید .

ماده ۲۳۲ - متهم و دادستان و مدعی خصوصی میتوانند مترجم را رد کنند . ولی ردمترجم باید مدلل باشد . رد یا قبول مترجم بنظر دادگاه است و نظر دادگاه قطعی میباشد . موارد رد مترجم همان جهات عدم پذیرش شهادت شاهد است .

ماده ۲۳۳ - در صورتیکه مدعی خصوصی یا متهم یا مطلعین کر یا گنگ باشند ، دادگاه اعدام لازم برای تحقیق از آنها بوسیله اشخاص دیگر معمول خواهد داشت .

ماده ۲۳۴ - هرگاه یکی از طرفین ایراد موجهی به صحت تحقیقات ضابطین بنماید ، دادگاه باید تحقیقات لازم را راساً انجام دهد .

ماده ۲۳۵ - در صورتیکه دادگاه بازداشت متهم را برای انجام شدن محاکمه لازم بداند ، میتواند قرار بازداشت متهم را تاختم محاکمه در دادگاه صادر نماید . این قرار قابل شکایت نیست و مدت بازداشت از یک ماه نباید تجاوز کند .

ماده ۲۳۶ - اقامه دعوی کیفری از طرف دادستان دادگاه را در حدود صلاحیت خود مکلف به رسیدگی و صدور حکم به همان جرم‌هایی می‌نماید که در کیفرخواست قید شده و خارج از آن حق رسیدگی ندارد .

ماده ۲۳۷ - در دعوی ضرر وزیان دادگاه علاوه بر رسیدگی به دلائل مورد استناد طرفین هرگونه تحقیق یا اقدامی که برای کشف حقیقت لازم باشد انجام خواهد داد . در مواردی که بر دادگاه معلوم باشد استناد یا تقاضای یکی از طرفین موثر در اثبات ادعا نیست دادگاه می‌تواند با استدلال از ترتیب اثر دادن آن خودداری کند .

ماده ۲۳۸ - در صورتیکه بروندمای دارای متهم اصلی و معاون و شریک بوده و در دادگاه حاضر باشند تحقیقات از متهم اصلی شروع می‌شود .

ماده ۲۳۹ - در کلیه جرائم در صورتیکه متهمین متعدد و یا معاون و شریک داشته باشند و به یک یا چند نفر از آنها دسترسی نباشد ، دادگاه میتواند رسیدگی را تفکیک و نکلیف متهمین حاضر را معین نماید و بروندمای نسبت به غائبنین مفتوح خواهد ماند ..

ماده ۲۴۰ - رئیس یا عضو علی البطل یا مشاور دادگاه قبل از اعلام رای در باب برائت یا مجرمیت متهم نباید علناً اظهار عقیده نمایند .

تعالیٰ بیان

شماره

تاریخ

پیوست

ماده ۲۴۱- محاکمه پس از شروع تعطیل نمی‌شود در صورتیکه محاکمه طولانی باشد، دادگاه بقدر لزوم تنفس خواهد داد.

ماده ۲۴۲- رئیس دادگاه کیفری ۱ پس از رسیدگی و محاکمه متهم و مطالعه بروندہ و نظریه مشاور هرگاه نظرش منتهی به برائت متهم و یا به کیفری کمتر از کیفرهای مندرج در ماده ۱۷۸ باشد، راساً مبادرت به انشاء حکم می‌کند و این حکم بجز در موارد مذکور در قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آن قطعی است و هرگاه نظرش منتهی به کیفرهای مذکور شد بدون انشاء رای بدوانظر و استنباط قضایی خود را بطور کتبی موجهاً به دیوان عالی کشور ارسال می‌دارد. دیوان عالی کشور بالا حظه نظریه دادگاه و محتویات پرونده امر چنانچه نظر اصحیح و موجه تشخیص داد آنرا تنفیذ و پرونده را اعاده می‌نماید تا رئیس دادگاه انشاء حکم نماید که در این صورت رای صادره قطعی است.

ماده ۲۴۳- نظرات دادگاه کیفری یک که منتهی به کیفرهای مندرج در ماده ۱۷۸ می‌شود اعم از اینکه طرفین دعوا یا دادستان دادگاه اعتراض کرده باشند یا نه، در دیوان عالی کشور مطرح و مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

ماده ۲۴۴- هرگاه دیوان عالی کشور نسبت به نظریه قضائی دادگاه کیفری یک ایراد داشته یا نقصانی ببیند نظر خود را مستدلاً می‌نویسد و پرونده را به دادگاه رسیدگی کننده ارسال می‌دارد. اگر دادگاه نظر دیوان عالی کشور را پذیرفت برآبرآن اقدام و حکم مقتضی صادر خواهد نمود، در غیراینصورت پرونده را نزد ریاست کل دادگاهها ارسال مینماید تا حسب الارجاع در شعبه دیگری رسیدگی ماهوی شود. شعبه مرجع آن نیز پس از رسیدگی ورفع نقص مورد نظر دیوان عالی کشور چنانچه نظر دیوان عالی کشور را پذیرفت مطابق آن انشاء حکم می‌نماید و الانظر خود را برآزو پرونده را به دیوان عالی کشور ارسال می‌دارد. در صورتیکه شعبه دیوان عالی کشور نظریه اخیر را موجه تشخیص دهد آنرا تنفیذ و پرونده را جهت انشاء حکم به دادگاه آخر عودت می‌دهد و چنانچه به نظریه قبلی خود باقی باشد پرونده در رهیاتی مرکب از قصاصات دو شعبه کیفری دیوان عالی کشور که از هنر فرمتن باشد بانتخاب رئیس دیوان عالی کشور مطرح و طبق نظر اکثریت مطلق اعضاء به یکی از طرق زیر عمل می‌شود.

۱- در صورتیکه هیات مزبور نظریکی از شعبه دادگاه کیفری ۱ را صحیح و موجه تشخیص دهد، پرونده را به همان شعبه رسیدگی کننده ارسال می‌دارد که انشاء حکم نماید.

۲- نظرات قضایی دو شعبه رسیدگی کننده مشابه و هردو صحیح و موجه است. در این صورت پرونده به شعبه رسیدگی کننده ثانوی جهت انشاء حکم ارسال می‌شود.

۳- در غیر موارد مذکور در فوق (طبق) نظریه اکثریت مطلق اعضاء هیات

یکی از دو شعبه تشکیل دهنده هیات مزبور به موضوع ماهیتا رسیدگی و حکم مقتضی را انشائی نماید. حکم صادره قطعی است.

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ

ماده ۲۴۵—دادگاههای کیفری پس از ختم رسیدگی با استعانت از خداوند متعال و جدان و با توجه به محتويات پرونده و ادله موجود حداکثر ظرف مدت یک هفته مبادرت به صدور رای می نماید و بعد از صدور رای جلسه رسمی دادگاه با حضور متهم و دادستان تشکیل و رای دادگاه با ذکر مواد قانونی وجهات شرعی توسط منشی دادگاه با صدای رسا خوانده و مفاد رای توسط دادگاه به متهم تفهیم می شود . درصورتیکه رای بر برائت یا تعلیق مجازات متهم باشد ، مشارالیه فوری آزاد می گردد .. مگر آنکه از جهات دیگری بازداشت باشد .

درموقع اعلام رای چنانچه متهم به هر علتی حضور نداشته باشد رای صادره برای ابلاغ به نشانی او ارسال می شود .

تبصره— حکم بعد از اعلام باید ظرف ۳ روز پاک نویس و نگات ذیل در پاک نویس تصریح گردد .

الف—تاریخ حکم .

ب—نام و نام خانوادگی و نام پدر اشخاصی که در امر جزائی دخالت داشته اند .

ج—دلالیل مدرک حکم .

د—ماهیت حکم و قوانینی که مبنای حکم است .

ماده ۲۴۶—احکام دادگاههای کیفری باید مستدل و موجه بوده مستند به ممواد قانون و اصولی باشد که برآساس آن حکم صادر شده است دادگاهها مکلفند حکم هر قضیه را در قوانین مدونه بیابند و اگر قانونی نباشد با استناد به منابع فقهی معتبر یا فتاوی معتبر حکم قضیه را صادر نمایند و دادگاهها نمیتوانند به بهانه سکوت یا نقص یا اجمالی یا تعارض قوانین مدونه از رسیدگی به شکایات و دعاوی و صدور حکم امتناع ورزند .

ماده ۲۴۷—احکام دادگاهها باید به امضاء صادرکننده برسد و ماهی دو مرتبه اصل احکام را دادستان مطالبه کرده ملاحظه می کند . منشی دادگاه نمی تواند قبل از امضای حکم رونوشتی از آن به کسی بدهد . والا از شغل خود معزول شده و دیگر به خدمت دولتی اعاده نخواهد شد .

ماده ۲۴۸—حکم دادگاه در صورت مجلس یا در دفتر مخصوص ثبت می شود و رونوشت آن را دادگاه در صورت تقاضای یکی از طرفین باید تا روز سوم بدهد .

ماده ۲۴۹—هرگاه متهم برای اتهام مورد محکمه بازداشت باشد در صورت تبرئه فوراً آزاد می شود .

مبحث هفتم — در احکام غیابی

ماده ۲۵۰—در کلیه جرائم بجز جرائم و اموریکه جنبه حق اللہی دارند هرگاه متهم

تعالیٰ پنهان

یا وکیل او در هیچ ک از جلسات دادگاه حاضر نشده ولا یچه دفاعیه نفرستاده باشد حکم غیابی است و محاکوم علیه غایب حق اعتراض دارد مگر آنکه رضایت او به حکم یا اعتراف از این حق ثابت شود رسیدگی به اعتراض در دادگاه صادر کننده حکم غیابی بعمل می آید.

تبصره ۱ - حکم غیابی پس از ابلاغ قابل اجراء است اعتراض مانع اجرای حکم غیابی نیست مگر آنکه دادگاه به تقاضای محاکوم علیه با توجه به اوضاع واحوال پرونده و کیفیت امر اجرای حکم را تا رسیدگی به اعتراض متوقف نماید و عند الاقتضی نسبت به اخذ تامین یا تجدیدنظر در تامین قبلی اقدام کنند.

تبصره ۲ - هرگاه متهم در جلسه دادرسی حاضر بوده و دفاع نموده باشد ولی در فاصله تنفس یا ادامه دادرسی بدون عذر موجه غایب شود، دادگاه رسیدگی را ادامه خواهد داد. حکمی که صادر می شود حضوری است.

ماده ۲۵۱ - هرگاه متهم در موعد مقرر حاضر نشود ولی قبل از صدور حکم حاضر شود دادگاه باید دلائل او را استماع نماید و حکمی که پس از آن صادر می شود غیابی محسوب نمی شود.

ماده ۲۵۲ - هرگاه متهم اعتراض بر حکم غیابی نماید و در رسیدگی مجدد، مدعی خصوصی بدون عذر موجه حاضر نشود محاکمه رسیدگی را به تأخیر نیابند اخته اظهارات و توضیحاتی را که مدعی خصوصی در هین محاکمه غیابی سابق داده است در نظر می گیرد و حکم میدهد.

ماده ۲۵۳ - هرگاه محاکوم علیه پس از صدور حکم حاضر شده و اعتراض بر حکم نماید، در صورتی که اعتراض او وارد باشد، آن حکم فسخ و حکم مجدد صادر می شود در غیر این صورت حکم به اعتبار خود باقی میماند.

ماده ۲۵۴ - هرگاه پس از صدور حکم غیابی شخص متمرد حاضر شده، اعتراض و درخواست تجدید رسیدگی بنماید، باید خسارت واردہ بر طرف را که مطالبه و ثابت شده از عهده برآید.

ماده ۲۵۵ - در جرائم و اموری که جنبه حق اللهي دارند محاکمه باید با حضور متهم صورت گیرد و در چنین مواردی دادگاههای کیفری مجاز به محاکمه و صدور حکم غیابی نمی باشد.

مبحث هشتم - در تجدیدنظر

ماده ۲۵۶ - موارد تجدیدنظر نسبت به احکام و قرارهای دادگاههای کیفری و چگونگی رسیدگی به آن و مرجع تجدیدنظر به استثناء مواردی که در این قانون تصریح گردیده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۴۶ -

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ

بنحوی است که در قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها پیش بینی شده است .

ماده ۲۵۷ - در مواردیکه دادگاه کیفری یک به پرونده هائیکه در صلاحیت دادگاه کیفری دواست رسیدگی مینماید رسیدگی تجدیدنظر نسبت به حکم یا قرار صادره به عهده شعبه دیگر دادگاه کیفری یک همان حوزه قضائی میباشد و در صورت وحدت شعبه، رسیدگی مذبور بازندیکترین دادگاه کیفری یک خواهد بود .

ماده ۲۵۸ - هرگاه در تطبیق عمل با مواد کیفری و احتساب مدت مجازات و محاسبه جریمه و جزای نقدی و ضرر و زیان مدعی خصوصی و یا ذکر اسم و مشخصات متهم و مدعی خصوصی و مانند آن از طرف دادگاه صادر کننده حکم اشتباہی رخ داده باشد دادگاه صادر کننده حکم حق اصلاح موارد فوق را دارد و هرگاه پرونده در مرجع تجدیدنظر مطرح شده باشد مرجع مذبور بدون اینکه اساس حکم رائق نماید، اشتباہ ارجاع نموده و حکم را تصحیح مینماید .

ماده ۲۵۹ - در صورتیکه شاکی یا مدعی خصوصی بالرائه ادله و اسناد جدید مدعی گناهکاری متهمی باشد که برائت حاصل کرده است می تواند از مرجع صادر کننده حکم برائت درخواست تجدید رسیدگی نماید . رسیدگی در این مورد تابع قواعد اصول و ترتیباتی است که برای امور کیفری مقرر است و اعتراض و تجدیدنظر موقوف همان اصول می شود .

تبصره - چنانچه حکم برائت در مرجع تجدیدنظر تایید شده باشد دادگاه بدوى صادر کننده حکم برائت صالح برای رسیدگی نسبت به درخواست مذبور خواهد بود .

ماده ۲۶۰ - هرگاه رئیس دیوان عالی کشور یا دادستان کل کشور آراء هر یک از محاکم اعم از حقوقی، کیفری، مدنی خاص، انقلاب و نظامی را لوایتنکه در مقام تجدیدنظر صادر شده باشد نسبت به موارد تجدیدنظر مذکور در قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها قابل تجدیدنظر باندحق درخواست تجدیدنظر بنحو مندرج در قانون مذکور را دارند ..

فصل سوم - دیوان عالی کشور

ماده ۲۶۱ - دیوان عالی کشور در تهران تشکیل می شود اگر شورای عالی قضائی مصلحت بداند میتواند در شهرستان دیگری نیز تشکیل دهد .

ماده ۲۶۲ - شعب دیوان عالی کشور به حسب مقدار نیاز متعدد خواهد بود و ریاست همه شعب بعهده رئیس شعبه اول است و پرونده ها به دستور او به شعب دیگر ارجاع می شود

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بسم

ومیتواند اختیارات خود را درخصوص ارجاع پرونده‌ها (ج) ریاست جلسات هیات عمومی به رئیس یکی از شعب دیگر و یا معاون قضایی خود محول نماید.

تبصره – رئیس دیوان عالی کشور میتواند معاون قضایی که باید واجد شرایط مذکور در ماده ۲۶۴ باشد داشته باشد.

ماده ۲۶۳ – هریک از شعب دیوان عالی کشور از دونفر قاضی واجد شرایط که یکی از آنها رئیس و دیگری قاضی مستشار است تشکیل می‌شود.

تبصره – دیوان عالی کشور به تعداد لازم برای شعب عضو معاون خواهد داشت.

عضو معاون که باید دارای شرایط مذکور در ماده بعدی باشد می‌تواند وظایف هر یک از دو عضو شعب را عهده‌دار گردد. تعداد معاونین طبق نظر شورای عالی قضایی تعیین می‌شود و در هر حال تعداد معاونین نباید از تعداد شعب بیشتر باشد.

ماده ۲۶۴ – اعضاء شعب باید یا مجتهد باشند و یا ۱۵ سال تمام در درس خارج شرکت نموده باشند و یا دارای ۱۰ سال سابقه کار قضایی و یا وکالت بوده و آشنایی کامل به قوانین مدون اسلامی داشته باشند.

تبصره – تشخیص دارابودن شرایط فوق بعده شورای عالی قضایی است.

ماده ۲۶۵ – هریک از اعضاء شعب دیوان عالی کشور موظف است پرونده ارجاعی را با حفظ نوبت و کمال دقت مطالعه و بررسی نموده پس از مشاوره کافی بطور مستدل اظهار نظر نماید.

تبصره – پرونده‌ها کلاً به نوبت رسیدگی می‌شود مگر در موارد فوری که رسیدگی خارج از نوبت بعمل خواهد آمد.

ماده ۲۶۶ – در صورت اختلاف نظر بین دو عضو شعبه عضو معاون و یا یکی از قضات شعب دیگر با آنان ضمیمه و ملاک عمل نظر اکثربت خواهد بود.

ماده ۲۶۷ – متداعین یا وکلای آنان برای رسیدگی احضار نمی‌شوند مگر آنکه شعبه دیوان عالی کشور حضور آنان را برای اداء توضیحات لازم بداند که در این صورت کسانی که لازم است احضار می‌گردند و پس از استماع توضیحات آنها و اظهار عقیده، دادستان کل کشور یا نماینده او شعبه مباردت به صدور رای مینماید و لی: عدم حضور احضار شدگان بدون عذر موجه صدور رای را بتاخیر نمی‌اندازد.

تبصره – دادستان کل کشور یا نماینده او میتواند ضمن اظهار عقیده راجع به رای دادگاه تقاضای تجدیدنظر از آنرا به یک یا چند جهت پیش‌بینی شده برای تجدیدنظر بنماید.

ماده ۲۶۸ – هرگاه در شعب دیوان عالی کشور نسبت به موارد مشابه رویه‌های مختلف

تعالیٰ بیان

شماره
تاریخ
پیوست

ایجاد شده و یا از طرف دادگاهها اعم از کیفری و حقوقی و مدنی خاص راجع به استنبط از قوانین رویه‌های مختلفی ایجاد شده باشد به درخواست رئیس دیوان عالی کشور یا دادستان کل کشورهایات عمومی دیوان عالی کشور حداقل باحضور سه ربع قضات شعب دیوان تشکیل می‌یابد و موضوع مختلف فیه را بررسی کرده نسبت به آن اتخاذ نظر مینماید. نظر اکثریت هیات مذبور برای شب دیوان عالی کشور و دادگاهها در موارد مشابه لازم الاتباع است و جز بموجب نظر هیات عمومی یا قانون قابل تغییر نخواهد بود. رای هیات عمومی در موضوعاتی که قبل از صدور آن قطعی شده بی‌اثر است.

فصل چهارم - حاله

ماده ۲۶۹ - حاله دعوی جزائی از حوزه دادگاهی به حوزه دادگاه دیگر واقع در شهرستانهای حوزه یک استان بادادگاه کیفری یک مرکز استان است و از حوزه قضایی دادگاه شهرستانهای یک استان به حوزه دادگاه استان دیگر یا رئیس دیوان عالی کشور است.

تبصره - درخواست احاله توسط دادگاهی که مشغول رسیدگی بهامری است بعمل می‌آید یا دادستان آن دادگاه و یا دادستان کل کشور.

ماده ۲۷۰ - دادگاه کیفری یک مرکز استان رسیدگی به پرونده را از حوزه دادگاهی به دادگاه دیگر همان استان در دو مورد زیر اجازه میدهد.

الف - در صورتیکه بیشتر متهمین یا شهود امری که اتفاق افتاده در حوزه دیگری اقامت دارند.

ب - وقتیکه محل وقوع جرم از دادگاهی که صلاحیت رسیدگی را دارد دور است و دادگاه دیگر بمواسطه نزدیکی بهتر میتواند رسیدگی نماید.

ماده ۲۷۱ - رئیس دیوان عالی کشور میتواند علاوه بر موارد مذکور در ماده قبل اجازه احاله دعوی جزائی را از یک حوزه به حوزه دیگری بدهد. در صورتیکه این اقدام را برای صدور حکم در محکمه تالی از روی بی‌غرضی یا حفظ انتظام و امنیت عمومی لازم بداند.

ماده ۲۷۲ - اجازه احاله شامل تحقیقات مقدماتی اعم از اینکه انجام آن بعهده خاطبین دادگستری یا دادسرا و یا دادگاه باشد نیز خواهد بود.

تعالیٰ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

فصل پنجم - اجرای احکام جزائی

بخش اول - چگونگی اجرای احکام

ماده ۲۷۳ - اجرای احکام در صورتیکه متوقف بر اقدام دیگری نباشد از قبیل اعلام برائت متهم و مخصوص نمودن او توسط خود دادگاه بعمل می آید .

ماده ۲۷۴ - اجرای احکام دادگاههای کیفری بادادستان است . جهت اجرای حکم دادستان میتواند از قوای انتظامی استمداد نماید . دادگاه رونوشت حکم را به دادستان ابلاغ می کند . هرگاه اطلاعات مصرحه در حکم کافی نباشد رونوشت صورت جلسات به دادستان داده می شود .

ماده ۲۷۵ - دادستان تعییمات لازم به مأمورین جهت اجرای احکام کیفری خواهد داد و نسبت به صحت اجرا و عدم تعویق و تعطیل اجرای حکم نظارت خواهد نمود . اموریکه اجرای آن از وظایف مأمورین انتظامی یا ادارات دولتی است به آنها ارجاع می شود و آنها مکلفند طبق حکم دادگاه و تعییمات دادستان اقدام نمایند .

ماده ۲۷۶ - هرگاه مفاد حکم دارای اعمال یا ابهامی باشد باید مأمورین و ادارات ذیر بسط توسط دادستان به دادگاه رجوع کرده ، توضیحات لازم را بخواهند .

ماده ۲۷۷ - چنانچه محکومیت کیفری تعزیری از نوع جزای نقدی باشد و محکوم علیه طوعاً حکم را اجرانماید دادستان اور املزم به اجرای حکم خواهد نمود ، در صورت امتناع دادستان با فروش اموال او حکم را اجراخواهد کرد و در صورت امتناع از معرفی مال تا استیفاء وجوده مزبور محکوم علیه را بازداشت می نماید . در صورتیکه محکوم علیه بموجب حکم دادگاه صادر کننده حکم کیفری معاشر شناخته شود و با حکم به تقسیط صادر گردد ارزش دان آزاد می شود و هر وقت مالی از او بدهست آید ، جزای نقدی از آن استیفاء خواهد شد .

ماده ۲۷۸ - دادسراهای باید آخر هر ماه آمار اجرای احکام آن ماه را به شورای عالی قضائی اطلاع دهند .

ماده ۲۷۹ - احکام دادگاههای کیفری پس از ابلاغ یا اعلام به محکوم علیه ، بموقع اجرا گذاشته می شود .

ماده ۲۸۰ - هرگاه حکم برائت متهم صادر شد ، حکم بلا فاصله اعلام و اجرا می شود و شخص بری الذمه اگر متهم به تقصیر دیگری نباشد ، باید از تحت مراقبت و توقيف خارج شود .

ماده ۲۸۱ - در مورد اشخاص ذیل احکام قابل اجراه فوراً بموقع اجرا گذاشته

تعالیٰ بسم

نمی‌شود .

- ۱ - محکوم علیه مریض ، درصورتیکه مرض اومانع از اجرای مجازات به شخص او است .
 - ۲ - زنان حامله یا زنانی که تازه وضع حمل کرده اند تا سه ماه بعد از وضع حمل .
 - ۳ - زنانی که اطفال شیرخوار خود را شیر می دهند تا زمانیکه طفل آنان به سن دو سال برسد ، درصورتیکه اجرای مجازات ضرری به طفل برساند .
 - ۴ - محکوم علیه فراری تا زمان دستگیری .
- تبصره - تعویق اجرای حکم در موارد فوق مانع تادیه ضرر و زیان و محکوم به مالی از مال محکوم علیه نخواهد بود .

ماده ۲۸۲ - نحوه اجرای حکم اعدام مطابق آئین نامه‌ای است که توسط شورای عالی قضائی تهیه و تصویب خواهد شد .

ماده ۲۸۳ - اشخاصیکه محکوم به زندان هستند با ذکر شماره حکم و دادگاه صادر کننده و میزان محکومیت به زندان معرفی می‌شوند .

ماده ۲۸۴ - مدت کلیه حبسها از روزی شروع می‌شودکه محکوم علیه بمحض حکم قطعی قابل اجراء محبوس شده باشد ، لیکن اگر محکوم علیه قبل از صدور حکم به علت اتهام یا اتهاماتی که در پرونده امر مطرح بوده بازداشت شده باشد ، مدت بازداشت قبلی باید در حکم تعزیری بعنوان تخفیف در مجازات ملحوظ گردد .

ماده ۲۸۵ - طفل شیرخوار را از مادری که محکوم به حبس یا تبعید شده جدانی کنند مگر اینکه مادر بخواهد که طفل را به پدریا اقربای دیگر بسپارد .

ماده ۲۸۶ - محکومین به تبعید یا اقامت اجباری تحت نظرت و مراقبت مامورین انتظامی به محل مربوط اعزام و تحت مراقبت خواهند بود . مرائب به دادسرای محل اطلاع داده می‌شود .

ماده ۲۸۷ - اجرای حکم ضرر و زیان مدعی خصوصی که در ضمن حکم جزائی صادر شده بمعنی این است که برای اجرای احکام حقوقی مقرر است ولی محکومیت به پرداخت دیه طبق مقررات مربوط به اجرای احکام جزائی و بدون تشریفات اجرای احکام حقوقی توسط دادسرا اجرا می‌شود .

ماده ۲۸۸ - درصورت صدور حکم برائت متهم به تقاضای او باید بنحو مقتضی از متهم اعاده حیثیت شود .

تبصره - درصورتیکه اعاده حیثیت مستلزم هزینه‌ای باشد به تشخیص دادستان باید به وسیله شاکی یا متهم و یا دولت پرداخت گردد .

ماده ۲۸۹ - هزینه دادرسی در دادگاههای کیفری نسبت به مدعی خصوصی بنحو مقرر در قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی است ولی متهم در موقع شکایت از حکم ضرر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۵۱ -

شماره

تاریخ

پیوست

تعالیٰ بِسْمِ

وزیان و سایر احکام و قرارهای دادگاههای کیفری از تادیه‌هزینه معاف است .

هرگاه مدعی خصوصی متمكن نبوده واستطاعت تادیه هزینه دادرسی را نداشته باشد دادگاه می‌تواند با موافقت دادستان مدعی خصوصی را از تادیه‌هزینه دادرسی برای همان موضوعی که مورد دادعا است معاف نماید . تاخیر امر جزای بعلت عدم تادیه هزینه دادرسی از ناحیه مدعی خصوصی جایز نیست و احراز عدم تامکن بنظر دادگاه است .

ماده ۲۹۰ — اگر اولیاء دم صریحاً بدون قید و شرط از قصاص منصرف شوندو مطالبه دیه نمایند دادگاه حکم به پرداخت دیه مینماید و اولیاء حق عدول از دریافت دینه و مطالبه قصاص را ندارند .

ماده ۲۹۱ — در صورتیکه انصراف از قصاص در محضر دادگاه در مقابل دیه باشد قصاص ساقط می‌شود ، اعم از آنکه محکوم بعدا از تادیه دیه امتناع کند و یا عدم پرداخت مستند به عسرت باشد .

ماده ۲۹۲ — در صورتیکه اولیاء دم به شرط دریافت دیه حاضر به انصراف از حق قصاص بشوند و جانی برای پرداخت دیه استمهال نماید و اولیاء دم نیز با این استمهال موافقت نمایند . استمهال پذیرفته می‌شود ، چنانچه پس از سرآمدن مهلت دیه پرداخت نشود اولیاء دم می‌توانند قصاص کنند .

ماده ۲۹۳ — اگر برخی از اولیاء دم ، متقاضی قصاص و بعضی خواهان دیه باشد و متقاضیان قصاص برای پرداخت سهم دیه اولیائی که خواهان دیه هستند ، استمهال نمایند ، با موافقت متقاضیان دیه قصاص انجام می‌یابد و در مهلت معینه سهم دیه پرداخت می‌شود .

ماده ۲۹۴ — دادگاه در موارد زیر ضمن صدور حکم قصاص به منظور استیفاده از قصاص مهلت مناسبی به متقاضیان میدهد ، پس از انقضای مهلت مذکور نازمان استیفاده از قصاص جانی آزاد می‌شود . مهلت مذکور نباید بنحوی باشد که عرفاً مجازات دیگری محسوب گردد .

۱ — در مواردیکه اولیاء دم همگی حاضر نباشند .

۲ — هنگامیکه برخی از اولیاء دم متقاضی دیه هستند .

۳ — هنگامیکه استیفاده از قصاص متوقف بر پرداخت قسمتی از دیه است .

ماده ۲۹۵ — در صورت وجود صغیر در بین اولیاء دم چنانچه کبار و رثه متقاضی اجرای حکم قصاص باشد باید سهم صغار را از دیه پرداخت نمایند .

ماده ۲۹۶ — اگر بعضی از اولیاء دم صغیر باشند و کبار و رثه حاضر به پرداخت سهم صغار نباشند نمی‌توانند قصاص نمایند .

ماده ۲۹۷ — در صورتیکه کبار و رثه حاضر باشند برای اجرای حکم قصاص و یا تبدیل

تعالیٰ بِسْمِ

آن به دیه تازمان بلوغ صغار صیرکنند اگر مدت طولانی باشد و خوف فرار جانی نباشد
جانی تا زمان بلوغ صغار با اخذ تامین مناسب ، آزاد می شود .

ماده ۲۹۸ - درغیر قتل عمد درصورت عدم توافق طرفین نسبت به مقدار قیمت
دیه موضوع تبصره ماده ۳ قانون دیات ، مقدار قیمت مذکور با رجوع به اهل خبره منطقه
 محل صدور حکم ، بر مبنای قیمت روز حکم ، تعیین می گردد . درمورد بھای دیه سهم
 صغار نیز به همین ترتیب عمل می شود .

ماده ۲۹۹ - مبدأ مهلت پرداخت دیه درمورد قتل خطائی و شبه عمدتاً تاریخ مرگ
 محنتی علیه و درمورد جنایت براعضاً تاریخ وقوع جنایت و درمورد سرایت از زمان انتها
 آن خواهد بود .

ماده ۳۰۰ - مهلت طولانی مذکور در ماده ۱۵ قانون دیات بر حسب عرف و به تشخیص
 قاضی تعیین می شود .

ماده ۳۰۱ - درصورت تقاضای دیه چنانچه جانی معسر باشد ، بالأخذ تامین مناسب
 از زندان آزاد می شود تا حسب مورد در مهلت معین و یا بر اساس قرار تقسیط دیه را
 پرداخت نماید .

ماده ۳۰۲ - چنانچه در هنگام اجرای حکم ، کسی که به پرداخت دیه محکوم شده
 است ادعای اعسار نماید دادسرا پرونده رابه دادگاه صادر کننده حکم می فرستد تا به
 دعوى اعسار رسیدگي کند .

ماده ۳۰۳ - درصورت محکومیت عاقله به پرداخت دیه چنانچه از متهم تامینی گرفته
 شده باشد ، این تامین مرتفع خواهد شد .

ماده ۳۰۴ - اگر محکوم به پرداخت دیه هنگام اجرای حکم دادگاه درمورد دیه
 از پرداخت آن امتناع نماید مطابق مقررات مربوط به مدیون ممتنع باوی رفتار می شود .

ماده ۳۰۵ - جنونی که بعداز ارتکاب جنایت عارض شده باشد و همچنین بیماری
 مانع از اجرای قصاص نفس نمی باشد .

ماده ۳۰۶ - درصورتیکه قاتل بیش از یک زن مسلمان را کشته باشد او لیا دم همگی
 خواهان قصاص باشند موضوع ماده ع قانون حدود و قصاص منتفی است .

ماده ۳۰۷ - در قصاص اطراف هرگاه قاضی مجری حکم ، پس از کسب نظر خبره
 اجرای حکم را به میزان مقرر در آن ، غیر مقدور بداند ، باید از اجرای آن جلوگیری کند
 و پرونده را جهت تعیین تکلیف به دادگاه صادر کننده حکم ارسال نماید .

ماده ۳۰۸ - اجرای قصاص اطراف نسبت به محکومان مریض ، با خوف صدمه اضافی
 بر مریض ، تارفع خوف به تعویق می افتد و چنانچه بیماری مدام العمر تشخیص داده شود

شماره ۳۰۹
تاریخ ۷ مرداد
پیوست

- ۵۳ -

تعالیٰ بیان

وامکان اجرای قصاص نباشد، قصاص به پیشنهاد دادسرا و با حکم دادگاه تبدیل به دیه می شود .

ماده ۳۰۹ - اجرای احکام قصاص باید با نظر اول مرجع قضایی صالح انجام گیرد و بطور کلی اجرای احکام محکوم کیفری با دادسرا است .

ماده ۳۱۰ - هرگاه محکوم علیه در اثر بیماری یا ضعف بدنی قادر به تحمل مجازات تعزیری شلاق دفعه ، واحده نباشد قاضی محکمه صادر کننده حکم میتواند حسب مورد دستور دهد اجرای حکم به تأخیر افتاد و یا بطور متناوب اجرا گردد .

ماده ۳۱۱ - اگر بعد از صدور حکم تعزیری شلاق و قبل از اجرای حکم ویا در فاصله اجرای متناوب آن محکوم علیه مبتلا به بیماری غیرقابل علاج شود ، بنحوی که عادتاً نتواند اجرای حکم را ولو بطور خفیف تحمل نماید دادگاه صادر کننده حکم میتواند به پیشنهاد دادسرا حکم رابه جزای نقدی یا حبس مناسب تبدیل کند .

ماده ۳۱۲ - در مواردی که حکم تعزیری شلاق بصورت متناوب اجرا می شود قاضی مجری حکم میتواند در فواصل اجرای حکم ، محکوم علیه را با اخذ تامین مناسب آزاد نماید . در صورتی که قبل از محکوم علیه اخذ تامین شده باشد نیازی به تجدید آن نیست .

ماده ۳۱۳ - مرجع تشخیص در مورد خوف فرار و تبدیل قرار ، با پیشنهاد دادسرا ، دادگاه صادر کننده حکم است .

ماده ۳۱۴ - مشخصات تازیانه ، نحوه زدن آن و موارد دیگر از این قبیل مطابق آئین نامهای خواهد بود که به تصویب شورای عالی قضایی خواهد رسید .

بخش دوم - کیفیت اجرای حدود

ماده ۳۱۵ - هرگاه شخصی محکوم به چند حد شود اجرای آنها باید به ترتیبی باشد که هیچ کدام از آنها زمینه دیگری را از بین نبرد ، بنابراین اگر کسی به جلد رجم محکوم شود اول باید حد جلد و بعد حد رجم راجاری ساخت .

ماده ۳۱۶ - هرگاه زنای شخصی که دارای شرایط احصان است با اقرار او ثابت شده باشد هنگام رجم اول ، حاکم شرع سنگ میزنند بعداً دیگران ، و اگر زنای او به شهادت شهود ثابت شده باشد اول شهود سنگ میزنند بعداً حاکم و سپس دیگران .

ماده ۳۱۷ - مناسب است که حاکم شرع مردم را از زمان اجراء حد آگاه سازد ولازم است عده‌ای از مومنین که از سه تن فر کمتر نباشند در حال اجرای حد حضور یابند ..

ماده ۳۱۸ - مرد را هنگام رجم تا نزدیکی کمر و زن را تا نزدیکی سینه در چالهای دفن می کنند آنگاه رجم می نمایند .

تعالیٰ پیغمبر

ماده ۳۱۹- هرگاه کسی که محاکوم به رجم است از چالهای که در آن قرار گرفته فرار کند در صورتی که زنای او به شهادت ثابت شده باشد برای اجرای حد برگردانده می‌شود، اما اگر بدان قرار خود اثبات شده باشد و فرارش هم بعد از برخورد ولو یک سنگ باشد برگردانده نمی‌شود.

ماده ۳۲۰- اگر کسی که محاکوم به جلد باشد فرار کند در هر حال برای اجرای حد جلد برگردانده می‌شود.

ماده ۳۲۱- بزرگی سنگ در رجم نباید به حدی باشد که با اصابت یک یاده عدد شخص کشته شود همچنین کوچکی آن نباید به اندازه ای باشد که نام سنگ برآن صدق نکند.

ماده ۳۲۲- حاکم شرع می‌تواند در حق ... و حق الناس به علم خود عمل کند و حد الہی راجاری نماید ولزم است مستند علم را ذکر کند، اجرای حد در حق ... متوقف بدرخواست کسی نیست ولی در حق الناس اجراء حد موقوف به درخواست صاحب حق می‌باشد.

ماده ۳۲۳- زنا در زمانهای متبرکه چون اعیاد مذهبی و رمضان و جمعه و مکانهای شریف چون مساجد علاوه بر حد موجب تعزیر است.

ماده ۳۲۴- حضور شهود هنگام اجرای حد رجم لازم است ولی با غیبت آنان حد ساقط نمی‌شود حال آنکه با فرار آنها حد ساقط می‌شود.

ماده ۳۲۵- حد جلد مرد زانی و نیز شارب مسکر باید ایستاده و در حالی اجراء گردد که پوشاسکی جز ساتر عورت نداشته باشد. تازیانه به تمام بدن وی غیر از سر و صورت و عورت زده می‌شود تازیانه را به زن زانی و زنی که مسکر خورده است در حالی می‌زند که زن نشسته و لباسهای او به بدنش بسته باشد.

تبصره- در حد قذف تازیانه بر روی لباس متعارف و بطور متوسط زده می‌شود و نباید به سروصورت و عورت قذف کننده وارد گردد.

ماده ۳۲۶- حد شارب مسکر وقتی جاری می‌شود که محاکوم از حال مستی بیرون آمده باشد.

ماده ۳۲۷- از تاریخ لازم الاجراشدن این قانون قوانین زیر ملغی است.

۱- قانون آئین دادرسی کیفری مصوب شهریور ماه ۱۳۹۰ و اصلاحات والحقافت

آن.

۲- مواد الحاقیه به قانون آئین دادرسی کیفری مصوب ۱۲ مهر ماه ۱۳۱۲ با اصلاحات بعدی آن.

۳- فصل ششم از قانون بقیه مواد لایحه اصلاح قسمتی از مواد قانون آئین دادرسی کیفری مصوب اول خرداد ماه ۱۳۳۷ راجع به محاکمه جزائی.

تعالیٰ پیش

۴- مواد اضافه شده به قانون آئین دادرسی کیفری مصوب اول مرداد ماه ۱۳۳۷
با اصلاحات بعدی آن .

۵- قانون راجع به تجویز دادرسی غیابی درامور جنائی مصوب دوم خرداد ۱۳۳۹

۶- مواد ۶-۹-۱۸-۱۹-۲۲-۲۳-۲۴ و ۲۵ قانون اصلاح پاره‌ای از
قوانين دادگستری مصوب خرداد ماه ۱۳۵۶ .

۷- آن قسمت از قوانین دیگر که مغایر با این قانون باشد .

لایحه قانونی فوق مشتمل بر سیصد و بیست و هفت ماده و هفتاد و دو تبصره در جلسه
سه شنبه چهاردهم آبانماه یکهزار و سیصد و شصت و شش کمیسیون امور قضائی و حقوقی طبق
اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی تصویب و پنج سال مدت آزمایشی آن در جلسه علنی
روز یکشنبه بیست و دوم آذرماه یکهزار و سیصد و شصت و شش به تایید مجلس شورای اسلامی
رسید .

رئيس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

اوایل گل عنوان شورای امنیت
شهریور ۱۴۰۰
تاریخ ۸ آبان ۱۴۰۰